

Mohácsi Hírlap

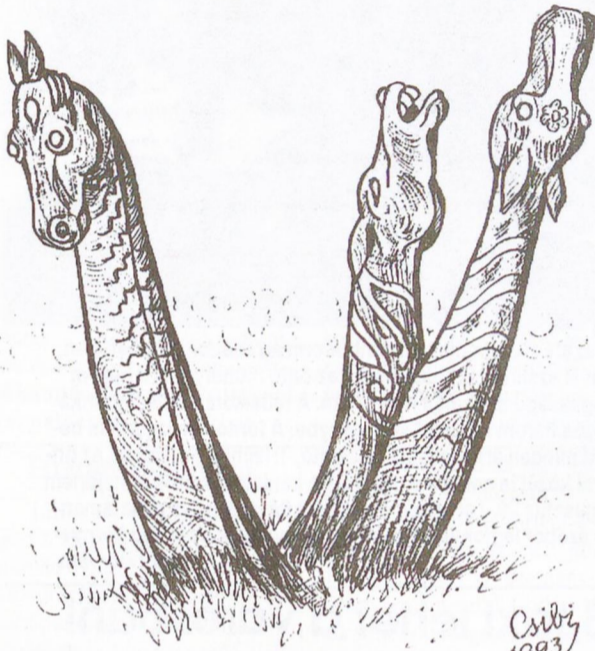
Kétheti közéleti újság

Szerkesztőség: Mohács, Bakács u. 1.

Ára: 26 Ft

Szerkesztőségi telefon: (69) 311-447

Mohács
1526

Keller Gyuláné rajza

Helyére került a Szentháromság szobor. Fotó: Horváth Tibor

Ünnepi rendezvények a mohácsi csata 467. évfordulóján

28.-án 10-12 óráig **Nyitott Kapuk napja**
Hajóbemutató az Európai Unió el-
lenőrző csoportjánál

15.30-kor **A Szepessy parkban a Lengyel Em-
lékműnél koszorúzás és megemlé-
kezés**

16 órakor **A II. Lajos emlékműnél megemlé-
kezés és koszorúzás, Beszédet
mond: Bojtár László a Mohácsi Vá-
rosvédő Egyesület alelnöke (az ese-
ményre 15 órakor sétahajó indul a
városi kikötőből)**

19 órakor **a Kossuth Filmszínházban Kórus-
hangverseny**
Közreműködik a watrelosi
„Temps de Vivre”, és az urbinói
(olasz) kórus valamint a mohácsi
vegyeskar

29.-én
10 órakor **a Történelmi Emlékhelyen**
SZENTMISE a mohácsi csatában
elesett hősök emlékére, Celebrál:
**Mons. Angelo Acerbi érsek, aposto-
li nuncius**

11 órakor **Göncz Árpád köztársasági elnök**
ünnepi beszéde (a rendezvényre
**9.30-kor különjáratú autóbusz in-
dul a Széchenyi térről)**

12 órakor **Mohácson**
**A Szentháromság szobor felszente-
lése és felavatása**

15 órakor **A Városházán**
Ünnepi önkormányzati ülés
- Mohács-Watrelosi testvérvárosi
szerződés ratifikálása
- díszpolgári címek adományozása

Bensheimi közvetítéssel

100 ezer márkás német adomány a kórháznak

Günter Brauch és Valentin Lepold mohácsi tárgyalásairól

Augusztus 10-14. között Mohácson tárgyalt a város vezetőivel és látogatást tett a Kórházban Günter Brauch, a bensheimi kórház gondnok-igazgatója és Valentin Lepold, a bensheimi Német-Magyar Baráti Kör elnöke. Jövetelük céljáról, tárgyalásuk témájáról és eredményeiről Lepold úrtól kértünk tájékoztatást.

Látogatásuk fő célja, hogy a Német Szövetségi Köztársaság belügyminisztériuma által a mohácsi Kórház számára nyújtandó mintegy 100 ezer DM vissza nem térítendő támogatás felhasználását konkretizálják. Németország kormánya ugyanis ily módon is segíteni kívánja Magyarország német nemzetiség által sűrűn lakott körzeteit, településeit. A támogatás lehetőségéről tudva kért segítséget Kuti István polgármester és Dr. Debreczeni László, a Kórház orvos-igazgatója. A támogatás megszerzésében jelentős lépéseket tett a

Valentin Lepold Fotó: Horváth Tibor

Magyarországi Németek Szövetsége (Hambuch Géza) és annak Baranya megyei szervezete (Báling József). Végül is a választás Baranyában Siklós és Mohács kórházaira esett. A német Belügyminisztérium tudván Bensheim és Mohács virágzó partnervárosi kapcsolatáról, Georg Stolle polgármestert bízta meg a tranzakció lebonyolításával. A bensheimi baráti kör elnökét német partnervárosunk polgármestere kérte fel, hogy kísérje el Mohácsra Günter Brauch urat és segítsen a közvetítésben. A bensheimi kórház gondnok-igazgatója specialista az orvosi műszereknek és berendezéseknek, korábban is járt már a mohácsi kórházban, s most személyesen mérte fel, hogy valóban mely gépekre van a legégetőbb szükség. Brauch úr megbeszéléseket folytatott, a mohácsi főorvosokkal, az osztályvezetőkkel és személyesen járta végig az egész kórházat. *Folytatás a 2. oldalon*

A tartalomból:

Megvédte magát a Baumeister 3. oldal
Helységünk és a helyiséggazdálkodási törvény 4. oldal
Borbély »Mágnes« 7. oldal
Rádió, máshogy 8. oldal
Gratzner József Kambodzsában 11. oldal
Horgász-halász (h)idegháború 12. oldal

Szent István ünnepség

20.-án 19 órakor

a Széchenyi téren az Emléktemplom előtt

Ünnepi köszöntő – Kuti István polgármester

Az új kenyér megszentelése és megszegése –

Csösz István esperes

Közreműködik a Mohács-Palotabozsok-Somberek

Ifjúsági Fúvószenekar, vezényel: Dobos József

Utána az Emléktemplomban ÜNNEPI SZENTMISE

„Az mi régi szent István királyunknak koronája semmi a pallosa nélkül.”

Zrínyi Miklós, 1663.

Géza fejedelemünk és Szent István királyunk tevékenységének köszönhetjük, hogy államszervezetben élünk. Taksony fia, Géza „készítette” elő a nép megtérítését és István királyságának megalapításával beléphettünk a keresztény Nyugat-Európába. A fejedelem fénye ugyan háttérben maradt, mégis ő „indítja” el a kereszténység felvételét; ő volt az, aki az ősi szokás, a seniorátus elvét „felede”, az akkor már Nyugat-Európában otthonos primogenitúrát érvényesítve, nem Koppányt, hanem elsőszülött fiát, Istvánt emeli a trónra. No, nem azért, mert oly nagy keresztény hírében állott volna, hiszen ősi, pogány szokásaihoz továbbra is ragaszkodott. Családját azonban megkereszteltette és keresztény hitben neveltette. Felismerte a fejlődést, és gondoskodott, hogy nemzetsége „elinduljon” Nyugat-Európa fejlett, keresztény világa felé... Géza halála után, 997-ben István lesz a fejedelem, legyőzi „Árpád-házi rokonát”, Koppányt, aki az ősi szokás szerint magának követeli az elsőbbséget. Megalapítja a keresztény királyságot, koronát kér és kap II. Szilveszter pápától, Esztergomban. Befelejezi az ország-egyesítést, leveri a lázadókat, fegyveresen sikerrel veszi a törzsek egyesítésének. A királyi hatalom megszilárdul, az erős rend az egész Kárpát-medencét „uralja”. „Államalapítása” a nyugati keresztény királyságokhoz igazodik. Intézkedéseivel királyságának biztosítását és a keresztény hit védelmezését szolgálta. Megteremt a földesúri jogok rendjét, a világi és egyházi kormányzás intézményrendszerét, amelyet, a pogány világ addig még nem ismert. Törvényeivel, „pallosaival” útravalót adott a következő századoknak is. Fiához, Imre herceghez intézett Intelmeiből válogattam néhányat e világra:

IV. ...tartsd mindig eszedben, hogy minden ember azonos állapotban születik, és hogy semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a gőg és a gyűlölet. Ha békeszerető leszel, királynak és királyfiának mondanak, és minden vitéz szeretni fog; ha haraggal, gőgösen, gyűlölködve, békétlenül kevélykedsz... másokra száll királyságod...

V. ...ha becsületet akarsz szerezni királyságodnak, szeresd az igaz ítéletet, ha hatalmadban akarod tartani lelkedet, türelmes légy... a bolond fogadalmat megszegi az ember; ...Óvakodj bírónak lenni, ám örülj királynak lenni és nevezetelni.

A türelmes királyok királykodnak, a türelmetlenek pedig zsarnokoskodnak...

VI. ...az egy nyelvű ország gyenge és esendő. Ennélfogva megparancsolom neked, fiam, hogy a jövevényeket jóakarattal gyámolítsd és becsben tartsd, hogy nálad szívesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak... Naponta nagyobbítsd országodat, hogy koronádat az emberek nagyságosnak tartsák.

VII. ...fiam, az ifjakkal és a kevésbé bölccsekkel ne tanácskozz, ne is kérj tőlük tanácsot, csak a gyűlés véneitől... Ha ugyanis bölccsekkel jársz, bölcs leszel, ha a bolondokkal foglalkozsz, társul adod magad hozzájuk... ki-ki életkorának megfelelő dologban forgolódjék, tudniillik az ifjak fegyverben, a vének a tanácsban...

VIII. ...A legnagyobb királyi ékesség, az én tudásom szerint, a király-elődök után járni, a szülőket utánozni... Mert az atyák azért atyák, hogy fiaikat gyámolítsák, a fiak pedig azért fiak, hogy szüleiknek szót fogadjanak. *(Folytatás a 2. oldalon)*

Százezer DM adomány a kórháznak

(Folytatás az első oldalról)
(Sajnos elég sok negatív benyomás is érte.) Pontosan ismeri az eddig Bensheimből idekerült műszereket és eszközöket.

A német belügyminisztérium meghatározta, hogy ezt a pénzt csak konkrét gép és műszer beszerzésre lehet fordítani. Így végül is a Dr. Debreczeni László által megküldött kívánságlistáról 5 tételben egyeztek meg. Ezek:

1. Audiometer (orr-fül-gége)
2. Ellenőrző monitor a műtőbe (szívműködés ellenőrzése altatás alatt)
3. Kardiotopográf (vajdú nők szülési fájásainak grafikonos kijelzésére)
4. Lélegeztető készülék (gyermek és felnőtt részére egyaránt)
5. 3 csatornás EKG készülék

Az előzetes számítások alapján ezek a berendezések 102.500 DM értéket képviselnek, de Brauch úr szerint elérhetik a 110 ezret is. Lepold úr hozzáfűzte, hogy amennyiben a belügyminisztériumuk csak

100 ezret tud adni, akkor Bensheim városa és a Német-Magyar Baráti Kör kiegészíti az összeget.

Az augusztus 12.-én, a polgármesternél tartott végleges megbeszélésen jelen voltak a kórház és a Mohács-Bensheim Baráti Kör képviselői is. Brauch és Lepold urak hazatérve továbbítják most már a konkrét megrendelést az eszközökre, amelyek már előjegyzésben vannak. Nagy valószínűséggel még ebben az évben le is szállítják ezeket a gépeket és műszereket.

Mohács számára pedig a vám formáságok elintézése a feladat, kezdeményezniük kell, hogy ezek az eszközök ajándéknak minősüljenek, mert így mentesülhetnek az amúgy 25 %-os vám alól.

Valentin Lepold úr felhívta a figyelmet arra, hogy bár ez az adomány célzottan a németek lakta településnek, térségnek szól, de ez a német-magyar barátság és Bensheim-Mohács testvérkapcsolat szép megnyilvánulása, amely egyaránt szolgálja a magyar és más nemzeti

segítő lakosokat is.

E témakörben végül arról tájékoztatott a német baráti kör elnöke, hogy Bensheim városa tanulási és munkalehetőséget kínál 18 éves, érettségizett, németül beszélő hölgyek részére ápolónői szakképzés megszerzésére, teljes ellátással és kb. 5-600 márka havi költőpénzzel. Jelentkezni levélben lehet a bensheimi kórháznál illetve a Baráti Körnél.

Befejezésül Lepold úr elmondta, hogy tulajdonképpen szabadságát jött a barátai között eltölteni városunkba, de szívesen felvállalta ezt a nemes ügyet, valamint a mohácsi partnerszervezettel egyúttal előkészíti a bensheimi baráti kör szeptemberi mohácsi útját, amikor is 46-an 5 napot töltenek közöttünk.

Köszönjük Valentin Lepold úrnak ismét a városunkért tett önzetlen segítségét, kívánunk neki Mohácsra jó pihenést, kellemes időtöltést! (Külön köszönöm Zimmermann Máriának a beszélgetés tolmácsolását!)

Köveskúti Péter

Szent István intelmei

(Folytatás az első oldalról)
Aki atyjával szemben áll, Isten ellenségének áll...

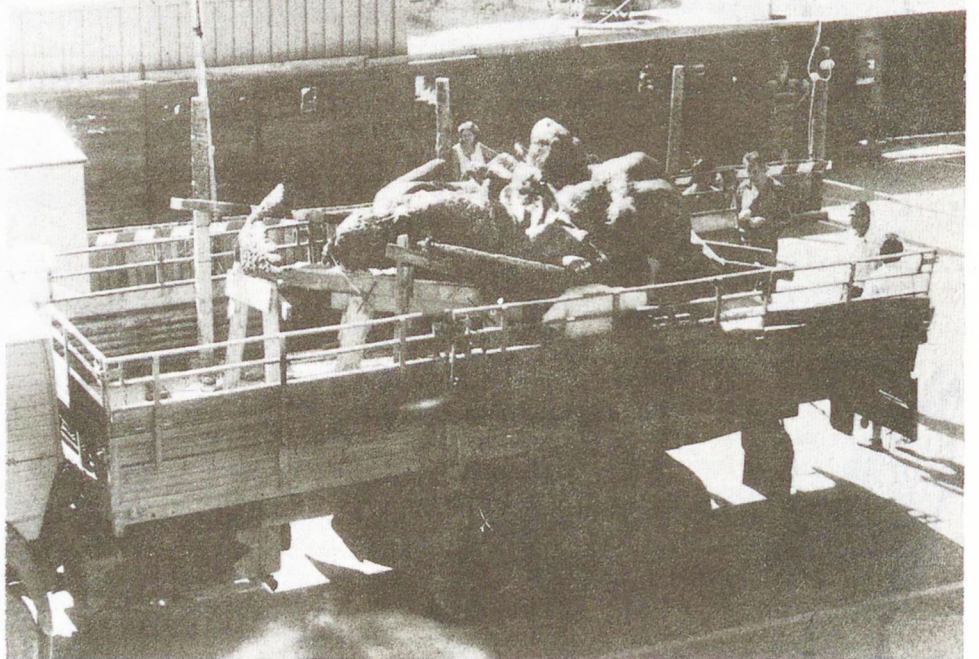
X. ...Az erények mértéke teszi teljessé a királyok koronáját... Mert az erények ura a királyok királya... Kell hogy a királyt kegyesség s irgalmasság díszítse, de a többi erény is hasa át és ékítsse. Mert ha a királyt istentelenség és kegyetlenség szennyezi, hiába tart igényt a király névre, zsarnok-

nak kell nevezni... mindenütt és mindenekben a szeretetre támaszkodva légy kegyes... mert a szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz. Légy irgalmas minden erőszakot szenvedőhöz... Légy türelmes mindenekhez... Légy erős, nehogy a szerencse túlságosan felveszen, vagy a balsors letaszítson. Légy alázatos is... Légy mértékletes, hogy mértéken túl senkit se büntess, vagy kárhoztass.

Légy szelíd, hogy sohase harcolj az igazság ellen. Légy becsületes, hogy szándékosan soha senkit gyalázzal ne illess. Légy szemérmes, hogy elkerüld a bujaság minden büztét, valamint a halál ösztönzőjét...

Mindez alkotja a királyi koronát, nélkülük sem itt nem tud senki uralkodni, sem az örök uradalomba bejutni. Ámen.

Összeállította: Török Zsuzsanna

Szerencsés napnak bizonyult augusztus 13.-a péntek a Szentháromság szobor történetében. Ezen a napon egy Kamaz teherautóval szállították Budaörsről, az öntő műhelyéből a három tonnás, majdnem négy méteres magasságú szobrot a helyszínre. A műalkotás öntési munkálatai fél évig tartottak, csak a formázás három hónapot vett igénybe. A fontos és izgalmas beemelési műveletre Mohácsra utazott minden érdekelt, így az alkotó, Trischler Ferenc és az öntő, Kunos Mihály is. A város polgárai közül is sokan végigvárták a kánikula dacára a majdnem három óráig tartó eseményt. Az augusztus 29.-i avatásig még kialakításra kerül a posztamentek alapzata, felvételre kerülnek a szobor legfontosabb adatai, és rendezik a tágabb környezetet is.

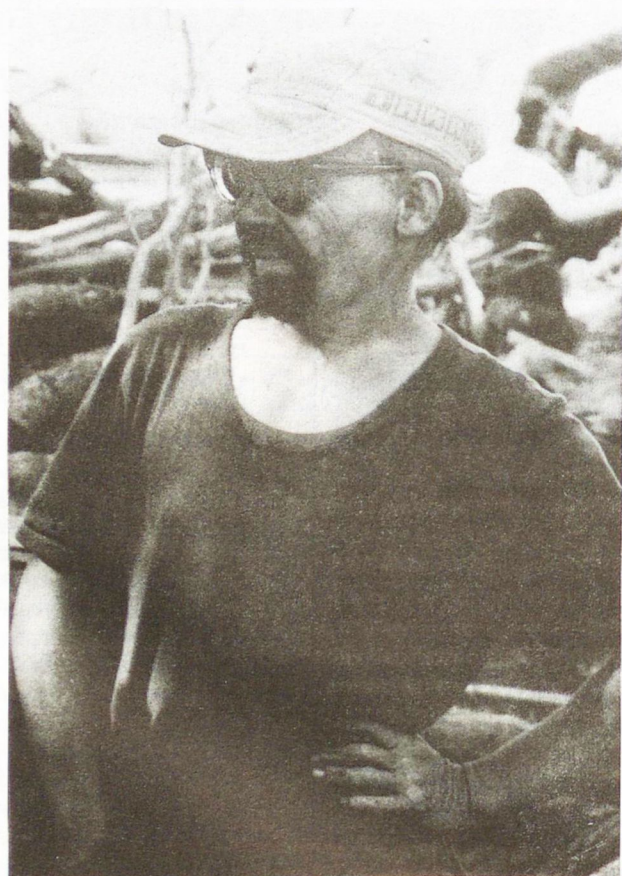
Fotó: Horváth

Ki mellett?

Az Újvárosban a garázsok mögött egy kis elfoglalt területen Bischoffék 10 kutyát tartanak, nem egy közülük vehes – hívta fel a figyelmet az egyik újvárosban lakó garázstulajdonos, hozzátéve még, hogy a felgyűlt, illetve felgyűjtött szemét kiváló „bölcsőt” biztosít a patkányoknak, amelyek előszeretettel látogatják garázsait és a 20-30 m-re lévő üzemi konyhának sem lehet közömbös a „patkányság”.

Hátramentem. Megnéztem. Szemétheget nem találtam, csak elkorhadtt fadarabokból álló rakásokat (amelyek tüzelésre, fűtésre alkalmasak), ócskavasat. A „guberáns” rokkantnyugdíjas, 3 saját garázsa van és az egyik újvárosi épületben saját lakása.

Nem tudtam dönteni. A „guberáns” a kóbor, gazdáik által megunt és utcára tett kutyákat neveli, eteti, beoltatja őket (a gazda szerint). Az állatok ugyanakkor zavarják a többi garázs tulajdonosait. Hogy mit lehetne tenni, s hogy ki mellett lehetne kiállni, esetleg kinek kéne segíteni, nem tudom. Annyi ugyanakkor biztos, hogy

A városszerzte ismert „guberáló”

Fotó: Horváth Tibor

a kutyák nevelésével jól tesz, ámbar – azt hiszem – erre esetleg lehetnének más lehetőségek

is, amelyek inkább szolgálnák mindenki megelégedését.

GYZS

Legfeljebb 18 taxi lehet a városban!

Mohács város Önkormányzat Képviselőtestülete rendeletet hozott a személytaxi-szolgáltatás céljára használt járművek számának korlátozásáról, miután kikérte a szakmai érdekképviseleti szerv, valamint a személyszállító vállalkozók véleményét.

E szerint, mint megállapították, a városban maximum 18 személytaxi-szolgáltatás céljára használt jármű lehet, és újabb engedélyeket csak akkor adnak ki, hogyha ezen járművek száma 12,

vagy ez alá csökken.

Mint megállapították, erre a rendeletre azért van szükség – a város nagyságrendjét és lélekszámát figyelembe véve –, mert a kereslet és a kínálat összhangja az elmúlt években megbomlott, s ez az állapot végülis oda vezetett, hogy az utasok megszerzése érdekében nem egy esetben tettelességre került sor.

GYZS

■ Szép homlokzat, ronda reklám.

Örömmel számoltunk be a minap, hogy milyen szépen felújították a Szabadság utca 9. számú házat. Most azonban nemtetszésünket kell kifejeznünk a ház falára elhelyezett féltelen bádogreklámtábla miatt. Úgy gondoljuk, hogy a megvalósuló sétáló utcán az ilyen apróságokra is figyelmet kell fordítani.

■ Méltánytalanság

A Petőfi utca lakói nehezményezik, hogy gázvezeték építés miatt feltörték a nemrég jelentős lakossági hozzájárulással megépített útburkolatot. Csak két lakó kérte a gázt!

Megvédte magát a Baumeister!!

Egyetlen kérdéssel fordultam Hegedűs Tamáshoz, a Baumeister Amerikai-Magyar Tervező, Fejlesztő Kereskedő Kft. ügyvezető igazgatójához: a munkájukat érintő ellenőrzésnek hogy felelt meg a cég, hogy állnak a jogi, gazdasági, építészeti viszonyok?

– Megtartva a sorrendiséget, kezdjük a jogi oldallal. Egyetlen dolgot tudok mondani: Eller András magánügyét sikerült közügygé tágítani. E tekintetben hosszú, peres vitának nézünk elébe. Más, de még mindig jogi probléma: engedélyünk nélkül tették közre, adták a nagy nyilvánosság elé cégünk mérlegadatait, ezzel kimerítve az üzletontás fogalmát, ami majd jogi következményekkel jár.

Áttérve a gazdasági oldalra, a Kft. megbízottai jelenleg kötik a szerződéseket azokkal a pénzüzetekkel, amelyek a bankgarancia szerinti hitelt Ft-ban folyósítják. Ebben a helyzetben új befektetők bevonására csak később kerül sor. A bankgaranciát bemutatott polgármester úrnak, ill. annak másolatát a képviselőtestület tagjai is olvashatják, megnézhetik.

És végül építészeti szempontból nézve az Átriumot: az augusztus 8.-i hétvégével pontosítottuk az ütemtervet, az árvíz okozta talajvíz jelenlétét is beleértve. Ezen időszakot az anyagszállítások időpontjának újbóli pontosítására fordítottuk.

– Köszönöm a helyzetrajzot, ismertetőt.

Antoni Andrea

Dráguló közlekedés

Az 1993. évi LXX törvénynek megfelelően 1993. augusztus 1.-től a menetrendszerinti és a hatósági áras különjáratú helyi tömegközlekedés bevételei után is 10% ÁFA-t kell fizetni. Ennek értelmében Mohács Város Képviselőtestülete módosította a menetrendszerinti helyi autóbussz közlekedés díjait. A város területén működő helyijáratú autóbusszok viteldíjai egy szakaszhatáron belül az alábbiak lesznek:

a menetjegy ára: 23 Ft.

A bérletjegyek ára:

– egyvonalas, arcképes havi

bérletjegy: 466 Ft
– egyvonalas, arcképes II. félhavi bérletjegy: 321 Ft
– öszvonalas, arcképes havi bérletjegy: 622 Ft
– öszvonalas, arcképes II. félhavi bérletjegy: 415 Ft
– tanuló/nyugdíjas, öszvonalas bérletjegy: 155 Ft
– arckép nélküli, öszvonalas havi bérletjegy: 1.860 Ft
– kutyabérlet: 620 Ft
A rendeletben szereplő árak kizárólag az ÁFA növekedést tartalmazzák.

GYZS

Volkswagen és Audi bemutató

Augusztus 28.-án, 29.-én a Szovjet hősi Emlékmű előtti parkban Volkswagen és Audi bemutató lesz. A bemutatón kívül szaktanácsadással, általános tudnivalók ismertetésével állnak az érdeklődők rendelkezésére. Azt is megtudhatják, hogyan

lehet olcsón új gépkocsikhoz jutni. Sőt, 2-3 autót ki is próbálhatnak a látogatók. És még egy szép gesztus, a Volkswagen cég a 2. ünnepnapon városunk polgármesterének szolgálatába állít egy alkalomhoz illő, szép Audi-t. Mindez Csordás László vállalkozásszervező és Jambrik Károly, a szigetvári Volkswagen cég képviselője szervezésében.

Építkeznek, felújít... a BELFI Kft. mindenben segít!

Telephelyeink: Mohács, Kossuth L. u. 72., Tel./Fax: (69) 311-157

Újmohács, Tel: 39

AKCIÓ! AKCIÓ! AKCIÓ!

Az a személy, aki 1993. augusztus 15.-e és október 15.-e között LB Knauf nemesvakolatot vásárol min. 600 kg mennyiségben a BELFI Kft.-nél, kiállított nyereménykártya segítségével: 1db piros OPEL Corsa személygépkocsit nyerhet

Sorsolás: 1993. november 2.-án

Ne higgye el! Próbálja ki!

AKCIÓ! AKCIÓ! AKCIÓ!

1993. augusztus 23.-tól nagykereskedelmi áron

kínáljuk következő termékeinket:

Rozsdamentes, 25 l-es szódásballon: 8.500 Ft

Faforgácalapok, laminált bútortalapok, CK Betonyp

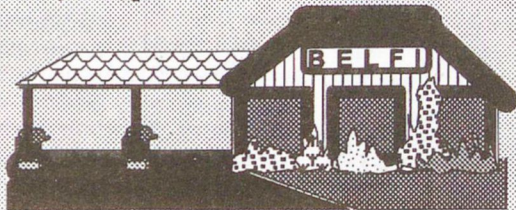
lapok minden méretben!

Az akció 1993. szeptember 20.-ig tart! Újra Indulunk a horvát beltéri padlóburkolók és csempék forgalmazásával.

Vásároljon nálunk:

LB Knauf csempe- és járólappal ragasztókat.

Fagyállók fára, falra, padlóra jól használhatók!

Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - HÍREK - Hírek - HÍREK

Rendőrségi hírek

Az augusztus havi mérleget kérve kerestem fel Molnár Sándor századost a mohácsi Rendőrkapitányságon. Beszámolóját azzal kezdte, hogy nemcsak hogy stagnál a kerékpárpások száma, de egyre nő: 1 hét alatt 4 biciklit loptak el, kettőt az uszoda, kettőt a volt Felszabadulás lakótelepről. De nem csupán ezekre a járművekre jár rá a rúd, hanem a személygépkocsikra is: 3 kocsi is eltulajdonították különböző értéktárgyakat. Feltörések után betörések: a Fazon butikból 12.000 Ft értékben ruhaneműket vittek el ismeretlen tettesek. Következő állomás a Csele Transzit raktárhelyisége volt, ahonnan cigarettát, édességeket vittek el, mintegy 30.000 Ft értékben. Mohácson egy Jókai utcai házba is betörték, ahonnan gázpalackot és füstölt árut vittek el.

Molnár úr felhívta a figyelmet arra, hogy nő a besurranásos lopások száma is, a tettesek ellopják a lakáskulcsokat, úgy jutnak be a házakba. Érdemes lenne odafigyelni! Az elmúlt 2 hétben legalább 10 ilyen eset történt; csak az augusztus 10.-i napon 3 bejelentés érkezett.

Sajnálatos módon folytatódtak a gázcserelepek feltörései is, legutóbb Szajkon és Felsőkandán tulajdonították el gázpalackokat. Ezekben az

ügyekben a nyomozás még folyik, beszámoltak azonban egy olyan esetről, ahol nem is az eltulajdonítás ténye volt igazán elítélendő, hanem annak lehetséges következménye. Az Eszéki országút mellett nemrégiben alakult egy Kft., neve: HUNGARO-SEGHERS HYBRID Kft., ahol a legmodernebb higiéniai körülmények között tartanak több tízezer sertést. Az épületben csak fertőtlenített munkaruhában, maszkban, papucsokban lehet belépni. A modern tartás miatt kevés a dolgozó, ór sincsen, s ezt kihasználva, ez év július 20.-án éjjel, – a rendőrség számára már ismert tettesek – a mohácsi lakos G.G. és fia a hátsó kerítésen átmászva bementek a telepre és a zárt ólból egy 1 mázsás sertést tulajdonítottak el. Hazavéve, lakásukon feldolgozták azt. A nyomozók megtalálták náluk, otthon, a disznó tetovált fülét, melyen ugyanaz a szám szerepelt, ami az állományból hiányzó sertés száma volt.

A legnagyobb kár nem is az, hogy ellopták ezt a disznót, hanem hogy a steril körülmények közé olyan fertőzést vihettek volna be, amivel több milliós kárt okozhattak volna. Szerencsére ez nem következett be; az ügyben a nyomozás még folyik.

Antoni Andrea

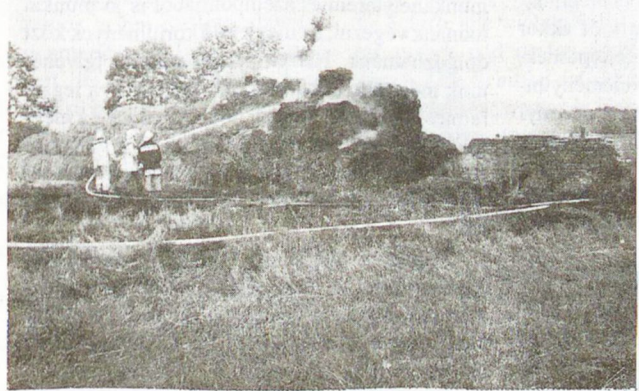
Tűzoltósági hírek

Július 11.-től augusztus 11.-ig 17 tüzesetről, 6 műszaki mentésről számolt be a mohácsi Tűzoltóságon Máj Károly, tűzoltóparancsnokhelyettes. 2 téves jelzés is érkezett ez idő alatt. De nézzük a nagyobb tüzeseteket időrendi sorrendben:

Július 11.-én Véménden egy fából épült hétvégi ház teljesen leégett. A tűzoltók feltételezése szerint egy működésben lévő elektromos készülék, a be-

keztében kigyulladt egy bálázott lucerna szénakazal.

Két autótűz is történt ezen intervallumban: az első július 18.-án, amikor az üzemanyagberendezés meghibásodása miatt teljesen leégett egy Volkswagen Golf típusú személygépkocsi. Vezetője megpróbálta eloltani a keletkezett tüzet a kézi oltókészülékkel, de már annyira elterjedt a tűz, hogy nem sikerült eloltania. Szerencsére személyi sérülés nem történt. A másik július 29.-én, Székely-

A kazalfűz oltása közben kapcsolva hagyott hűtőszekrény meghibásodása okozhatta a tüzet.

Július 16.-án Szűr külterületén valaki meggyújtotta a tarlót, a tűz pedig átterjedt a nemrégiben telepített, fiatal erdőre, s abból 2 hektáryi leégett.

Július 23.-án a Barázda Kft. majorjában öngyulladás követ-

szabar területén, az Alsókacsatelepen történt, ahol egy búzaszalmát szállító IFA tehergépkocsi rakománya, majd maga a kocsi is leégett. Vezetője nem sérült meg.

Ezek voltak tehát az elmúlt 1 hónap legkiemelkedőbb tüzesetei.

Antoni Andrea

Születtek: Orsós Mária, Ricza Klaudia, Garamszegi Bence, Török János, Mogyorósi Maja, Jónás Petra, Bak Liza, Grób Róbert, Rott Richárd, Amrich Alexandra, Pap Xénia, Schneider Vivien, Sánta Ramóna, Wenczel Edvin, Tintion László Markó, Tomanek Klaudia, Streit Dóra, Hüfner Fanni, Árok szállási Adél.

Meghaltak: Bósz Vendelné Horváth Margit, Nagy Jánosné Borosi Mária, Cséry Aladár Zoltán, Horváth Mihály Józsefné Bauman Anna, Radányi György, Magyar Jánosné Rudolf Róza, Balog Mária, Földi János, Csomai Istvánné Fendrich Erzsébet, Sirokay Gyula, Princzhausz Gáspár, Kalocsai Józsefné Auth Katalin, Gordon Istvánné Purcsel Mária, Martina Józsefné Schulteisz Júlia, Simon Istvánné Scheszták Irén, Kult Bálint, Gáti Józsefné Hergenróder Anna, Kristóf Lajosné Emmert Katalin, Bistei Zoltán László, Megyeri Katalin.

Megújult a Városvédelem Hirdetőszoja

A Városvédelem Egyesület a közelmúltban teljes egészében felújította a Széchenyi téren, a Városháza sarkán álló hirdetőszojat, amely a tulajdonát képezi. Kicsérélték a hirdetőseket, megjavították az órát és új emblémát helyeztek el. A munkálatok megszervezésében és részben a kivitelezésben a fő érdem Mórócz Sándor választmányi tagot illeti.

Fotó: Horváth Tibor

A KDNP állásfoglalásai

Az önkormányzati bizottságokról

1. A Kereszténydemokrata Néppárt Mohácsi Szervezete – politikai felelőssége tudatában – folyamatosan figyelemmel kíséri és lehetőségeihez mérten támogatja Mohács Város Önkormányzati Képviselőtestületének munkáját. Meggyőződése, hogy a városunk javát szolgáló eredményeket az Önkormányzat és a polgárok közös akaratával és összefogásával lehet csak elérni.

2. Rendkívül sajnálatosnak tartja ezért, hogy a város arculatára, gazdasági életére és az Önkormányzat vállalkozásaira legnagyobb hatással bíró bizottságok – az Építési és Városfejlesztési-, valamint a Vállalkozási Bizottság – hónapok óta működésképtelenek.

3. A KDNP Mohácsi Szervezete sürgeti ezért a tisztelt Képviselőtestületet, hogy tegyen intézkedést e bizottságok munkájának felújítására. Egy egymilliárd forint feletti költségvetéssel gazdálkodó város számára megengedhetetlen, hogy döntéseinek előkészítésénél ne alkalmazzon szakértői testületet (bizottságot)!

Az önkormányzati bizottságokról

1. Városunk közvéleményét

rendkívüli módon felbolygatta a Képviselőtestület azon – a törvényalkotói szándékkal ellentétes – döntése, miszerint a nem lakás céljára szolgáló városi ingatlanokat – törzstőke emelés címén – a MÖSZ Kft.-nek adta.

2. A KDNP Mohácsi Szervezetének véleménye szerint ezt a döntést további olyan intézkedésekkel kell kiegészíteni, melyek biztosítják, hogy a befolyt bérleti díj felett a város közvetlenül rendelkezzen.

3. Megfontolásra javasolja a tisztelt Képviselőtestületnek az önkormányzati biztos intézményének létrehozását valamennyi önkormányzati és önkormányzati érdekeltségű vállalkozás direkt ellenőrzésére.

4. A KDNP reményét fejezi ki, miszerint, ha a polgárok kellő garanciát kapnak a nem lakás céljára szolgáló helyiségek bérleti díjának a város javára történő felhasználásáról, a közhangulat is megnyugszik.

5. Elősegítené a megnyugvást, ha a Testület – mivel nem mondta ki, hogy városi ingatlan nem ad el – minél hamarabb nyilvánosságra hozná azokat a lehetőségeket és feltételeket, melyekkel a jelenlegi bérlők bérleményüket megvásárolhatnák.

Mohács, 1993. augusztus 12.
Weber Ádám elnök

Külföldi delegációk az augusztusi ünnepeken

Az augusztus végi csataévfordulós és a 900 éves jubileumi rendezvényeken több külföldi delegáció is részt vesz. Mint arról már beszámoltunk, francia testvérvárosunkból Alain Faugaret polgármester vezetésével érkeznek a Watreloisak. Bensheimből Egon Straub polgármester vezeti a küldöttséget, és leendő bolgár partnervárosunkból is várható néhány tagú delegáció.

A Mohácsi Hírlap a sajtóban

Az elmúlt időszakban lapunk alapján több sajtóorgánus is beszámolt mohácsi eseményekről.

A benseimi lapok nagy terjedelemben foglalkoztak városunk 900 éves évfordulójának júniusi ünnepeisorozatával, külön is kiemelve Tökés László és Habsburg Ottó látogatását.

A Magyar Vetés július 11.-i számában szintén a Szabadság Napja rendezvényről foglalkozik és átvette Lajdi Klára lapunkban ez alkalomra megjelent írását, teljes terjedelemben.

A Népszabadság augusztus 5.-i számának „Civil pálya” rovatában a Szentháromság szobor Alapítványról, a szobor újraállításáról és a képzőművészeti aukcióról számol be lapunk cikke alapján.

Legyen este behajtási tilalom

A főutcán a Jókai és Szent János utca közötti szakaszon lakók több éves panasza, hogy az esti és éjszakai órákban a városi fiataisága kismotorokkal és autókkal túrhetetlen zajt okoz. Nyáron képtelenség a kánikula mérséklődésével ablakot nyitni, mert sem beszélgetni, sem tévézni, sem aludni nem lehet. Most, hogy sétálóutca megvalósul, jelentős forgalmi rendváltozások lépnek életbe. A Szabadság utcának ezen a szakaszán lakók kéri a Polgármesteri Hivatalt, hogy a komppalattával, este 8-tól reggel 5-ig rendeljenek el behajtási tilalmat erre az útszakaszra. Így az esti órákban tökéletes korzó valószínűleg meg egészen a Dunáig.

Másik kérésük, hogy az utcaképet csúfító 4 alumínium szemetes konténer helyezzék el a belső udvarban. Ez azért is különösen indokolt, mert a szemétdíjat a lakók fizetik, de a fél város, a parkoló autók, az ABC vásárlói idehordják a szemetet.

Nyári időszakban ezek a szeméttárolók förtelmes büzt árasztanak, megjelenési formájuk enyhén szólva nem illeszkedik szépülő városunk, illetve a sétálóutca folytatásának, a Dunáig vezető korzónak utca képébe. Arról nem is beszélve, hogy itt is lehetne kerékpársáv.

Augusztus 20.-tól új forgalmi rend lép életbe Mohács főutcáján, a Rákóczi utcától, a Jókai utcáig terjedő szakaszon, a sétálóutca kialakításával összefüggésben. Már felfestették az új útburkolati jeleket, kerékpársávot alakítottak ki, és utcai bútorzat, valamint növényzet is kihelyezésre került.

Fotó: Horváth Tibor

Mohácsi Farostlemezyár Rt.

- álmennyezet készítéséhez
- faburkoláshoz
- kárpitos munkához

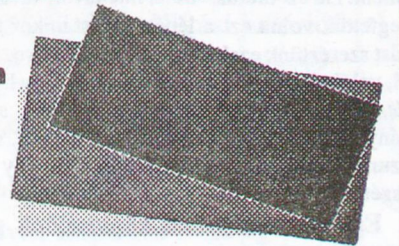
- tetőszigeteléshez
- bútorok készítéséhez
- épületasztalos munkához

használgon

FAROSTLEMEZTI

Értékesítés kicsiben és nagyban
Mintaboltból - raktárról
7700 Mohács,
Budapesti u.
Tel.: (69) 311-922

Helységünk és a helyiséggazdálkodási törvény

A Parlament által megalkotott új lakástörvény egy része kimondja, hogy vásárlási jogot ad az önkormányzati lakások és a nem lakás céljára szolgáló helyiségek bérlőinek, hogy azok tulajdonjogát megszerezhessék. „Jogviták sorozatát indítaná el, ha egyes önkormányzatok a már elfogadott (de még hatályba nem lépett) AA) törvényt figyelmen kívül hagyva, kísérletet tennének arra, hogy a lakásokat és helyiségeket kivonják a törvény hatálya alól, és e vagyonkimenetellel megakadályozzák a bérlők tulajdonszerzését. Ez szembehelyezkedés lenne a magyar törvényhozás akaratával, ami sértené a bérlők és vállalkozók érdekeit, joggal váltaná ki ezen réteg felháborodását.” – olvashattuk az Új Dunántúli Napló július 15.-i számában a Belügyminisztérium közleményét. Nos, városunk önkormányzata mégis átmentette a tulajdonukat képező, nem lakás célú ingatlanokat, a MÖSZ Kft.-nek adva át őket. A vagyonkezelő Kft. köteles az ebből befolyó bevételt lakásépítésre, fenntartásra és felújításra fordítani. Önkormányzatunk ezzel a megmozdulásával nem tett mást, mint áthelyezte, átmentette vagyonát a privatizáció alól. Szembehelyezkedve „a magyar törvényhozás akaratával”. Magyarazatot kérve kerestem fel Kuti István polgármester urat.

– Úgy gondolom, hogy a helyiséggazdálkodási törvény szóban forgó része önkormányzatiellenes, sőt még jogilag sem ül. Tudniillik itt tulajdonjogról van szó, de ha mások rendelkeznek felette, ha elidegenítési kötelezettséget állapítanak meg a város (önkormányzat) tulajdonáról, akkor tulajdonképpen megszüntetik a fennálló jogviszonyt. Képtelenség úgy dolgozni egy önkormányzatnak, hogy vagyonát végig nem gondolt törvényekkel korlátozzák, kordában tartják. Egyébként pedig amikor a MÖSZ Kft.-nek átadtuk ezeket a helyiségeket, senki nem mondta, hogy nem lehet azokat eladni majd valamikor. Egyszerűen csak a törvény kötelező hatálya alól mentettük fel ezeket a helyiségeket. Később még lehet szó eladásról, de szeretnék volna, ha önkormányzati hatáskörben marad a döntés.

– *Mi a véleménye az üzemek szépítésére fordított százazrekről, milliókról, amit azért investáltak be a bérlők, mert abban bíztak, előbb-utóbb tulajdonosokká válhatnak?*

– Mi annak idején megpróbáltuk lebeszélni az üzletbérlőket, hogy milliókat investáljanak be. Ha mégis megtették, azt önmagukért tették. Aztán itt van a gázbevezetés gondja; kérem szépen, ott, ahol a gerincvezeték megvan, s csak a vonalas bevezetés hiányzik, ez 1992-ben 43.000 Ft-ba került. Ezek a helyiségek a mi tulajdonunkban voltak, nekünk nem volt célunk azok fejlesztése, ha viszont a bérlők ragaszkodtak a gázbevezetéshez, akkor ki kellett fizetniük ezt az összeget. Egyébként pedig úgy gondolom, hogy azok az üzletbérlők, akik önkormányzati tulajdonú üzleteket bérelnek, sokkal előnyösebb helyzetben vannak, mint társaik, akiknek üzlete magántulajdonban van. Bérlői díjaink is kedvezőbbek, és az érintett bérlők kb. 10 %-a investált be valóban nagyobb összeget a boltjába. Ha eladásra kerülnek az önkormányzati tulajdonú üzletek, akkor is előnyben vannak a bérlők, mert a helyiségeket a forgalmi érték 50 %-ért el lehet adni. Vagy tegyük fel, egy üzletet felértékelnék 4 millió Ft-ra, az üzlet bérlői jogdíjért fizetett a bérlő annak idején 4,5 millió Ft-ot. Az eladásnál mondhatja, hogy ő már kifizette ezt az összeget, vagyis ingyen oda kellene adnunk neki a helyiséget. Ez pedig a többi – magántulajdonú – üzletvezetővel szemben nem tisztességes.

– *Ha már eladásról van szó, nem gondolja, hogy problémaforrás lehet az is, hogy volt önkormányzati tulajdonú helyiséget már eladtak, privatizáltak? (ld. Kernya-féle gyógyszertár)*

– Nem. Mert az még jóval a törvény megszületése előtt történt, még tavaly. Ez a mostani helyzet teljesen más.

– *Törvényességi szempontból hogyan véleményezi a köztársasági megbízott az önkormányzati határozatot?*

– Sikertült meggyőzni a jegyző úrnak a köztársasági megbízottat, hogy jogos és nem törvényellenes a lépésünk. El is fogadta, tehát szó sincs a törvény kijátszásáról. Egyébként pedig mi már ismertük régen a törvénytervezetet, ezeket a paragrafusokat viszont utólagosan tette be a Parlament. Ha ezt tudtuk volna, már tavaly tavasszal megtettük volna ezt a lépést. Most, mikor tudomást szereztünk ezekről az utólagos határozatokról, valóban gyorsan kellett lépniünk. Úgy hallottuk, hogy a budapesti önkormányzatok alkotmánybírói ügyet csinálnak az ügyből, mi is bízunk benne, hogy törölni fogják a törvény ezen részét.

Egy kormánypárti képviselőnk gondolatai

Ezzel a döntéssel nem mindenki értett egyet a képviselőtestület tagjai közül. (Érdekes, de nem egyedi reakció, hogy az ülés után, a vállalkozók „Te is fiam, Brutusz?” kérdésére sokan „mosták kezeiket”, ez alapján pedig nem az az arány állna fenn, mint ami felállt valójában: 10 mellette szavazott, 2 tartózkodott.) A testületi ülésen részt vettek: Bártfai István, Eller András, Forray Ferenc, Dr. Heim Gáspár, Majer Árpád, Scheidt Ferenc, Somogyi László, Szabados Sándor, Weiszbar József, Winternitz Ferenc, Kuti István, Dr. Grünfelder Lőrinc.

Felkerestem a kormánypárt mohácsi képviselőjét, Winternitz Ferencet, hogy vélekedik ő az ügyről.

– Jőmagam tartózkodtam a szavazástól. Úgy vélem, a Parlament hozott végre egy olyan törvényt, ami az itthoni, hazai privatizációt segíti elő. Ez a törvény a magyar kisembert, a mi vállalkozóinkat támogatja végre, nem pedig külföldi befektetőkre vár, azokat segíti. A hosszútávú cél mindenképpen a magántulajdonra épülő piacgazdaság kialakítása, ezt szorgalmazza ez a törvény is. Csak hogy elkövetett a Parlament egy igen nagy hibát, talán úgy tudnám érzékeltetni: először ugrott, s csak azután dobbantott. Vagyis miért nem a parlamenti megszavazás utáni 30. napot követően lép életbe a törvény? Miért várnak vele január 1.-ig? Ezzel olyan joghézagot adtak, amely lehetővé tette, hogy az önkormányzatok ezt kihasználva a mohácsihoz hasonló lépéseket tegyenek. Vagyis hogy átmentsék vagyonukat, és ezzel megakadályozzák, hogy a bérlők tulajdonosokká válhassanak. Ami szomorú, hogy ez nem egy elszigetelt mohácsi jelenség, a különböző városok értesítették egymást, hogyan lehet kijátszani a rendeletet. A hirdelenében összehívott testületi ülés pedig kísértetiesen hasonlított ahhoz az Újbarázdai Tsz. által sebtiben létrejött gyűléshez (végülis mindkettő törvényes volt, csak éppen a jog által nyújtott kiskaput találták meg ők is), ahol a földvagyont nevesítette volt napirendi ponton. Vagyis, hogy mindenki, aki élt és mozgott, kapott részarányt a földből. No, de ez más téma, csak külsőségeiben hasonlít a két eset. Az biztos, hogy ha privatizálták volna ezeket az ingatlanokat, a város elesett volna egy igen jó bevételi forrástól. Tudniillik az innen befolyó bérlői díjak valóban tiszta bevételei voltak a városnak. Ugyanakkor nem biztos, hogy így tényleg jobban járt az önkormányzat (és a város), hiszen ha megmaradnak ezek az üzletek a MÖSZ tulajdonában, akkor ezeket nekik kell fenntartani, rendbentartani stb., amire a befolyó pénz egy része el is megy. Aztán meg az is gondokat, problémákat szülhet, hogy olyan épületek esetében, ahol alul a bérlők által megvett lakások (magántulajdon) vannak, ott felül a MÖSZ Kft. tulajdonában, bérlői rendszerben működő üzletek legyenek. Az effajta vegyes tulajdon nem igazán szerencsés. S még egy kérdés: hogy lehet összeegyeztetni azt, hogy volt önkormányzati tulajdonú ingatlan már eladásra került, privatizáltak, lsd. pl. a magán patika, és a többiek nem vehetik meg az üzleteiket?

„A megajándékozott” MÖSZ Kft.

„Mikrofonvégre” kaptam az ügy másik (bár lesz még belőlük jócskán) érdekeltjét, **Tabó János**t, a MÖSZ Kft. ügyvezető igazgatóját.

– *Jogosnak, megfontoltnak tartja-e ezt a döntést?*

– Igen, mindenképpen. Már tavaly úgy döntött az Önkormányzat, hogy a nem lakás célú helyiségeket nem kívánja eladni. Tehát semmiképpen nem vagyonátmentésről van szó. Technikailag nem volt más megoldás arra, hogy korábbi döntésüket végrehajtsák, csak az, hogy az Önkormányzat saját vagyonát a hozzá tartozó Kft.-nek adja át, annak törzstőkéjét emelve. S mivel a törvény csak az önkormányzati tulajdonokra vonatkozik, a gazdasági társaságokra nem, ez volta lényege az egésznek. S hogy miért döntött úgy – már tavaly – az önkormányzat, hogy nem kívánja privatizálni a nem lakás célú helyiségeket? Mert az ebből származó bérbevételek és az önkormányzat tulajdonában maradó lakásállományból származó bevételek adták a megmaradó lakások fenntartási, üzemeltetési díját. A nem lakás célú helyiségekből származó bevétel mindig fix bevételi forrás a városnak. Nem így a lakásokkal, ahol mintegy 6 millió Ft a lakbérhátalék.

Az önkormányzati tulajdonú üzletek bérlői amúgy is kedvezőbb helyzetben vannak, mint azok, akik magánszemélyektől bérelnek helyiségeket, ők az önkormányzati díjak háromszorosáért tessék azt. A privatizáció során is ők kerülnek előnyösebb szituációba a kedvező vételi árrakkal. Vagyis végső konklúzióként elmondhatom, hogy az önkormányzat bölcsen döntött, amikor átadta nekünk – az ő Kft.-jüknek – ezeket az ingatlanokat. Konzekvens is volt, mert egy ko-

rábbi határozatát döntésre is vitte.

– *Hogyan reagált a cégbíróság a Kft. törzstőkeemeléséhez?*

– Apportlistánkat benyújtottuk a cégbírósághoz; jogtanácsosunk szerint az önkormányzatnak ezen lépése jogszerű volt, tehát nem lehet ellenvetése a cégbíróságnak. De reakciójukat, véleményüket még nem ismerjük, az még hetek kérdése.

– *Igaz-e, hogy lesznek olyan önkormányzati tulajdonú lakások, melyek szanalásra kerülnek, így nem jöhet szóba a megvételük?*

– Igen, városrendezési okok miatt néhány szanalásra kerül majd, rossz műszaki állapotok miatt. Mert ha eladásra kerülnek ilyen állapotban, akkor a lakó biztosan nem foglalkozik majd a ház külső, városképi szempontjaival. Bár, úgy gondolom, lesznek szép számmal olyanok, akik nem ohajjták (nem tudják) megvenni ezeket a lakásokat. Így kialakulhat olyan helyzet, hogy egy tömbben néhány lakás megmarad önkormányzati tulajdonban, a többi magántulajdonba kerül, s ezeknek a vegyes tulajdonú házaknak a működtetése nehézkesen megy majd, sok gondot, problémát felvet.

– *A megállapodás szerint a lakáseladásokból befolyó összeget a Kft. köteles lakásépítésre, fenntartásra és felújításra fordítani. Maradjunk a lakásépítésnél, azok áráival valóban segítenek majd a lakáshoz jutni vágyóknak, a lakással nem rendelkezőknek?*

– Ez nagyon bonyolult kérdés, tudniillik az önkormányzat 5,5 millió Ft-ot kért a Dózsa Gy. u. 2. szám alatti ingatlanért a Kft.-től. Ezt ki kell hogy gazdálkodjuk a felépítendő lakás-és üzletárból. Ez azt jelenti, hogy 42.000 Ft/m²-rel kell gondolkodni. Úgy gondolom, az önkormányzat adhatja támogatást a telekre, akkor kedvezőbbek lennének a lakásárak. Vagy azt is el tudom képzelni, hogy ha megemelik az első lakáshoz jutóknak járó támogatás összegét, akkor a lakásárak ugyan nem változnának, de a vásárlóknak mindenképpen kevesebbe kerülne.

Ipartestület és pesszimizmus

A vállalkozókat tömörítő, képviselő egyik szervezet, az Ipartestület véleménye a következő. **Koch János**, ügyvezető:

– Véleményünket nem kérte ki az önkormányzat a döntéshozatala előtt; ez egyébként nem lep meg bennünket, mert igen ritkán hallgatják és fogadják meg tanácsainkat. Pedig 3 tagunk bent van a vállalkozói bizottságban (Winternitz Ferenc, Bencze Károly –ipartestület elnöke –, Koch János). Még egy érdekesség: ez a vállalkozói bizottság nem tárgyalta a képviselőtestületi ülés előtt.

– *Próbálnak-e tenni, együttesen fellépni a döntés ellen?*

– Tavaly, a bérlői díjak emelésénél megmozdultunk, de semmi eredménye nem volt akkor sem. Most már nem látjuk értelmét a fellépésnek, hiszen úgysem veszik figyelembe a véleményünket. Csalódtunk a képviselőkben is, mert a tavalyi esetenél is előfordult, hogy akadt olyan, aki a vállalkozói bizottság ülésén ellene szavazott a bérlői díjak emelésének, a testületi határozat elfogadásakor pedig mellette tette le a voksot. Nos, ennyit az együttműködésünkről.

A vállalkozók csalódottsága

S végül a legérdekeltettebb véleményét hallgassuk meg, következzenek maguk az érdekelt vállalkozók. Három üzletbérlővel beszéltem, de sokuk véleményét tolmácsolják. **Puch Lászlóné**, Óra-ékszer-ajándékbolt üzletvezetője:

– Én azt látom, hogy az önkormányzat gyorsan átmentette a vagyonát, mielőtt a törvény kijött volna. Azt hiszem, hogy itt a főútcán majd nem mindenki meg akarta venni ezeket az üzleteket. Még amikor bérbe vettük ezt a boltot annak idején, arra számítottunk, hogy megvehetjük majd. Most kijött egy törvény, ami lehetőséget ad a privatizációra, de az önkormányzati döntés megghiúsította azt. Pedig én számítottam a megvételre, spóroltam rá; valójában nem zavarna ez a lépése az önkormányzatnak, ha valamikor eladják majd ezeket a helyiségeket.

Szűts János, a Duna Cukrászda és a Gyöngyvirág üzletvezetője:

– Jőmagam dühös vagyok és csalódott, ami nemcsak ezzel a rendelkezéssel kapcsolatos, hanem a korábbi önkormányzati hozzáállás miatt is alakult ki. Úgy érezzük, mi vállalkozók, hogy nem igazán vállalkozásbarát önkormányzatunk van. Sőt, ahol tudnak, keresztbe tesznek nekünk. Mi pedig dolgozunk, küszködünk, mert muszáj fizetni a bérlői díjat, a banknak a felvett kölcsönöket, a kamattörlesztést stb... Egyszóval nem könnyű a vállalkozó élete sem, kívülről ez szépnek látszik, de rengeteg munka van benne. Ami ezt a kormányrendeletet illeti, végre megszületett egy olyan törvény, ami bennünket segít. Erre az önkormányzat – a mi megkerdezésünk, vélemé-

nyünk nélkül – eladja a fejünk fölül az üzleteket.

– *Az önkormányzati döntés egyik alapköve az volt, hogy ha privatizálnák ezeket az üzleteket, akkor egy nagy bevételről esne el a város. Mit gondol erről?*

– Ez valóban így lenne, de ez a piac törvénye. Nem számíthatnának a bevételi díjakra, de költségük, kiadásuk se lenne. Ámbár az is igaz, hogy a felújításához, tatarozáshoz eddig sem járult hozzá az önkormányzat. Pedig meg lehet nézni ezeket az üzleteket, véleményem szerint fővárosi színvonalon vannak berendezve, igazán sokat fektettünk be a szépítésükbe, korszerűsítésükbe. Elköltöttük a pénzünket, most jó lett volna visszanyerni valamennyit belőle; úgy gondoltuk, érdemes beinvestálni, hiszen előbb-utóbb tulajdonosok leszünk, ha lesz rá lehetőség. És íme, az eredmény.

Ballai István, Sport-és Játékbolt üzletvezetője:

– Csalódtok vagyok, bár ez az érzés nem újkeletű, hiszen az önkormányzat eddig sem mutatkozott igazán vállalkozásbarátnak. Gondolok itt pl. a bérlői díjak emelésére, amikor mindenféle szakbizottság ellenezte az emelést, a végén mégis megszavazták. És amit még sérelmesnek tartok, az az, hogy a vállalkozókat érintő döntéshozatalok előtt nem kéri ki a véleményünket. Ez nem jelenti azt, hogy a véleményünk tévedhetetlen, de legalább illenék meghallgatni. Most is ez történt. S az a legszomorúbb, hogy a lehetőséget kívánják elvenni tőlünk, a lehetőséget arra, hogy tulajdonosai lehessünk azoknak az üzleteknek, amelyekbe már amúgy is annyi pénzt investáltunk be. Hajlandók lennénk még investálni, de ilyen körülmények között nem érdemes. Pedig nézzék csak meg az én üzletem utcafrontra néző felét, mely városképet rontó külsővel rendelkezik, a kirakattal sem vagyok megelégedve. Megcsináltatnám, felújítanám, ha lenne értelme, de így, hogy az önkormányzat kénye-kedve szerint emelheti a bérlői díjakat, vagy áll a fejlődés útjába, úgy semmi értelmét nem látom.

Vagy itt van a gázügy is. Ahhoz, hogy az önkormányzat tulajdonában álló üzletekbe bevezessék a gázt, nekünk, bérlőknek kellett 43.200 Ft-ot befizetni. Az épület a városé marad, lehet, hogy 5 év múlva már nem én bérlöm a helyiséget, valaki más üzemelteti majd, de az én pénzemem vezették be a gázt. Aztán abban sem vagyok biztos, hogy a város így valóban jobban jár anyagilag, hogy nem adja el ezeket a helyiségeket. Tudniillik az eladásból befolyó összeg is a városé lenne, sőt arra is hajlandók lennénk, hogy valamiféle alapítvány keretében évente/félévente bizonyos összeget ajánljunk fel városépítésre, fejlesztésre, stb... Azt is át kellene gondolni, hogy munkahelyteremtés szempontjából is jó munkát tudnánk végezni, ha megfelelő körülmények közt dolgozhatnánk. Hiszen tulajdonosként felvehetünk még több alkalmazottat. Ismétlem, a legsérelmesebbnek azt tartom, hogy nincs meg a megfelelő kapcsolat az önkormányzat és a vállalkozók között. Hogy minket érintő kérdésekben döntenek a megkerdezésünk, véleményadásunk nélkül.

Jőmagam úgy vélem, miután a törvénnyel kapcsolatban az önkormányzatnak, az önkormányzati döntéssel kapcsolatban pedig a vállalkozóknak van kivetnivalójuk, az ügynek lesz folytatása, még nem zárult le. Már csak azért is, mert ez nem egy elszigetelt, kimondottan városunkat érintő probléma, hanem országos visszhangja volt/van. Beszélgetőtársaimnak köszönöm a riportot:

Antoni Andrea

Belvárosi bútorozott lakásokat bérelnék hivatalos formában – hosszabb távra. Jelige: „Havi harmincezer”

Der Tag der offenen Türen bei der Westeuropäischen Union

Wenn jemand einen Spaziergang am Ufer der Donau macht, sieht er sicherlich die Zollboote der Westeuropäischen Union. Die Angler können auch die große Welle von den Schiffen erfahren. Vor dem Gebäude der Wasserpolizei stehen die weißen Busse. In der Stadt trifft man auch die Zollbeamten in Uniform.

Geräte, Bohrmaschinen, Werkzeug, Teleskopspiegel und andere Hilfsmittel. Desweiteren sind unsere Boote mit modernen Telekommunikationsanlagen ausgestattet, die es erlauben jedes Telefon, Fax oder Telex auf der Erde über Sattelit zu erreichen.

– *Wie schaut ein Tag bei Ihnen aus?*

den. Dort bekommen sie eine Gratiskarte für eine Fahrt mit unseren Zollbooten.

– *Wie lange gibt Ihren Aufenthalt? Bis wann müssen Sie noch Dienst in Mohács leisten?*

– Wahrscheinlich bleiben wir solange in Mohács, wie das Embargo gegen Jugoslawien besteht. Aber die meisten Leute werden nach jeweils 3 Monaten

Foto: Tibor Horváth

Am 28.-sten August wird ein Tag der offenen Türen veranstaltet, bei dem man mehr über Ihre Arbeit erfahren kann. Da wird aber jetzt schon mehr wissen wollen, habe ich ein Interview mit Nyhuis, Christian Versorgungsoffizier des Kontrollbereichs Mohács geführt.

– *Was ist Ihre Aufgabe hier in Mohács?*

– Wir wurden von der Westeuropäischen Union, dem Verteidigungsbündnis der Europäischen Gemeinschaft, nach Mohács geschickt, um Ungarn bei der Durchsetzung des UN-Embargos gegen Restjugoslawien zu unterstützen. Dies dokumentiert, daß die europäischen Staaten sich gemeinsam gegen das Schreckliche Unrecht, welches auf der anderen Seite der Grenze vor sich geht, wenden. In Mohács kontrollieren wir alle Schiffe, die Ungarn verlassen oder nach Ungarn kommen. Die Schiffe, die zumeist in großen Schubverbänden fahren, werden gründlich untersucht. Es werden die Ladung und die Papiere und Genehmigungen kontrolliert.

– *Was für technische Geräte helfen Ihnen bei der Kontrolle?*

– Wir verfügen über eine gute Ausrüstung. Unsere (17 Meter) Boote verfügen über starke Mercedes-Turbodieselmotore, die pro Boot eine Leistung von 1100 Pferdestärke haben. Am Bord haben wir Radar, Nachtsichtgeräte, Rauschgift-nachweismittel, Strahlenmeß-

– Wir gehen zuerst in unsere Lagezentrale, wo alle Informationen zusammenfließen. Dort wird bekannt, welche Schiffe an diesem Tag ankommen sollen. Wenn der Schubverband ankommt, meldete sich bei den örtlichen Behörden. Wir gehen unter ungarischen Leitung mit unserem Inspektions-team am Bord des Schiffes, wo wir alles kontrollieren. Alle Papiere, Reisepässe, UN-Genehmigungen aus New York, Waren und Mannschaft werden gründlich untersucht. Wenn alles in Ordnung ist, bekommen die Schiffe alle wichtigen Papiere zurück und dürfen weiter fahren. Die Schiffe, die durch Serbien fahren, werden in Calafat/Rumänien erneut von der WEU kontrolliert.

– *Wenn Sie bei einem Schiff Probleme finden, was können Sie tun?*

– Wir unterstützen lediglich die Arbeit der ungarischen Behörden mit Personal und Material. Sie haben nach dem ungarischen Recht Möglichkeiten Verstöße zu ahnden.

– *Am 28. August wird der Tag der offenen Türen veranstaltet. Was wollen Sie mit der Veranstaltung erreichen? Wer können an diesem Tag an der Schifffahrt teilnehmen?*

– Wir wollen uns vorstellen und den Bürgern die Möglichkeit geben, Kontakt mit uns zu bekommen. Es soll unser Beitrag zu dem Stadtfest in Mohács sein. Im Kulturhaus können sich alle Interessenten anmel-

ausgetauscht.

– *Wie können Sie sich mit den ungarischen Kollegen auskommen?*

– Die Zusammenarbeit ist ausgesprochen gut. Schwierigkeiten sind mir nicht bekannt. Die Kontakte gehen über den dienstlichen Bereich hinaus. Die Kollegen fahren zum Beispiel gemeinsam angeln, Fußball spielen oder zur Weinprobe.

– *Wie konnten Sie sich in das Leben in Mohács einfügen? Wie verbringen Sie Ihre Freizeit?*

– Wir konnten uns ausgesprochen gut in das Leben in Mohács einfügen, weil die Menschen sehr freundlich sind. Es gibt keine großen sprachlichen Probleme, weil viele deutsch sprechen. Die kameradschaftliche Arbeit hat uns viel geholfen, diesen Rhythmus anzunehmen. Mohács ist eine schöne Stadt mit schöner Landschaft und mit einem warmen, angenehmen Klima. In unserer Freizeit treiben wir Sport wie Schwimmen, Fußball, Volleyball. Einige Kollegen lernen sogar die ungarische Sprache in einem Ungarischkurs.

– *Zum Schluß würde ich Ihnen eine persönliche Frage aufstellen: Wie gefallen Ihnen die ungarischen Frauen?*

– Die gefallen wir sehr gut.

– *Danke schön für das Gespräch!*

Mikóczy Mária

Archiv

Genug der Beispiele. Jedoch gerne lese ich einen Brief, den ich zu unserem Thema von Dr. Erwin Hoffecker bekommen habe:

„Neben dieser DHU in Fünfkirchen gab es natürlich auch eine 'zweite Linie', nämlich die nachrückenden Gymnasiasten, zu denen ich zählte. Wir mussten täglich in die Schule, wurden streng überwacht, konnten also gar nicht in die Gemeinden raus, obwohl wir es mit 15 Jahren natürlich Euch 'Grossen' natürlich gerne nachgemacht hätten. Wir wirkten mehr in der Stille, trafen uns geheim und waren oft in der Zrinyigasse (Jugendheim) besonders an Wochenenden. So gesellten sich zu mir die Somos-Sieb-Brüder und Krebs vom Pius, mehrere Schüler von der Handelsakademie, Ness aus Vókány, wobei wir uns zur Hauptaufgabe gemacht haben, die Fahrschüler (bejártó diákok) beim Warten auf den Zug im Bahnhofsbereich anzusprechen und zu uns zu führen. Das durfte ja alles nicht auffallen, aber es hatte eben einen Hauch von 'Diaspora-Romantik'.

Seit der Volkszählung im Januar 1941 wurde die Lage der deutschen Gymnasiasten in Fünfkirchen unhaltbar. Ich war in meiner Klasse der einzige, der sich zum Deutschtum bekannte. Der Turnlehrer fragte offiziell, ob sich jemand anders bekannt habe, denn als 'Ungar' im Rahmen der Volkszählung. Worauf ich ohne viel zu überlegen aufstand: jeder wusste nun in der Klasse, dass ich mich als Deutscher ausgab. Ab sofort war ich gehasst, verfehmt und gemieden. Keiner sprach mehr mit mir, jeder machte um den 'szemtelen hazaáruló' (unverschämter Vaterlandsverräter) einen Bogen. Ich hatte keinerlei

Erinnerungen an die DHU

von A. Hohmann

(Ein Brief)

Freunde mehr, sofort wussten die anderen Klassen und alle Zisterzienser-patres von meiner 'himmelschreienden Frechheit, mich nach soviel Jahren vaterländischer Erziehung nicht als Ungar zu bekennen'. Fast in jeder Stunde musste ich Grobheiten über mich gehen lassen. 'Te istentelen német!' (Du gottloser Deutscher) beschimpfte mich der Französisch-Lehrer. Während der vorösterlichen Exerzitien, wo Sprechverbot galt und nur Meditation gestattet war, schlich auf dem Weg von der Kuppelkirche zum Gymnasium der Zisterzienser-pater Módyly wie ein Mephisto neben mir her und sagte zu mir halblaut: 'Hol voltál vasárnap? Biztos megint falun voltál. Jégyezd meg magadnak, hogy minden lépésedet követjük, és ha megegyszer valamit hallunk rólad, akkor annak iskolai következménye lesz.' (Wo warst du am Sonntag? Sicher warst du wieder in irgendeinem Dorf. Merke dir, dass wir jeden deiner Schritte beobachten und wenn wir wieder etwas über dich hören werden, wird es schulische Folgen haben.) Ich dachte, mich trifft der Schlag. Mitten in den Exerzitien diese Drohung. Aber nicht nur mir wurde in dieser Form der psychischen Traumatisierung immer mehr zugesetzt. Die Somos-Sieb-Brüder wohnten im Schülerheim 'Emericanum' und wurden jede Nacht von Unbekannten verprügelt, ein Leintuch über die Schlafenden geworfen und von 4-5 Mitschülern wahllos drauflos geschlagen. Sie hatten dementsprechen überall blaue Flecken und die Angst in den Knochen.

Ab dieser Zeit entschlossen wir uns, unsere bisherigen Schulen zu verlassen, nahmen erbindungen mit den deuts-

chen Gymnasien in Bistritz und Neuerbass auf. In den Schulen verhielten wir uns ruhig, lernten, um uns leistungsmässig bis zum Jahresschluss zu halten. Ich hatte gottlob bei meinen Lehrern notenmässig keinen Nachteil, verhielt mich so still, wie möglich, um ja nichts mehr zu gefährden und verliess im Juni 41 'grusslos' meine Schule. Im Herbst war ich im deutschen Gymnasium in Bistritz, so auch mein Freund Sieb, sein Bruder in Sächsisch-Regen, Krebs aus Vókány war nach Neuerbass gegangen. Der Druck fiel weg, in Bistritz empfing uns eine friedliche deutsche Welt mit liberalem Geist in der Schule und eine Abhärtung in Sport und Zeitgeist im Schülerheim. Man konnte sich seinem Urwesen entsprechend entfalten und ungestört heranreifen. Für mich waren es schönste Jahre meines Lebens. Im Juni 1943 machte ich mein normales Friedensabitur, und die Welt stand mir offen. Es war die Welt des Krieges. Zur selben Zeit, aber 1941, gab es in Fünfkirchen das deutsche Gymnasium mit Schülerheim. Namen wie Kungl, Gunderlach, Becht usw. sind bekannt. Leider wurden die Armen auf dem Heimweg von ungarischen 'csibészek' oft dafür verprügelt, dass sie auf dem Schulweg marschierend deutsche Lieder sangen.

So ist es uns ergangen, die in der zweiten Linie standen. Da wir jünger waren, war das schon ein psychischer Terror, der zu traumatischen Schäden geführt hat. Möglicherweise war das bei Euch Älteren weniger in die Seele gehend, da ihr rational ausgerichtet wart." — So weit der Brief von Erwin Hoffecker.

(Fortsetzung folgt)

Mohács város Önkormányzat 1993. I. félévi költségvetési beszámoló jelentését elfogadták

Az évközi beszámoló jelentésben a testület által jóváhagyott éves költségvetésben meghatározott feladatok pénzforgalmi szemléletű végrehajtásáról, a pénzügyi helyzet alakulásáról számolt be az augusztus 11.-i testületi ülésen Kuti István polgármester. A főbb célkitűzések megvalósításából a lakásértékesítések megkezdésére csak a II. félév folyamán kerül majd sor, tekintettel arra, hogy jogi szabályozása csak 1993. július hónapban történt meg. Az 1993. évi cél-és címzett támogatási kérelmek elbírálása szeptemberben várható, a megnyert cél-támogatások 1993. évi központi támogatását 1994. évben folyósítják. A módosított bevételi terv 64%-os szinten teljesült, hasonlóan a korábbi évek I. féléves teljesítési szintjéhez. A kiadásteljesítés a bevételi tervteljesítéshez hasonlóan időarányost meghaladó, 52,9 %-os mértékű. Az időarányost meghaladó mértékű teljesítés azt jelenti, hogy a működtetésre szánt pénzeszközök szűkösek, további feszítés a gazdálkodás biztonságának veszélyét hordozza magában. A működőképesség fenntartásához pótlólagos forrásokat szükséges biztosítani a II. félévben a Művelődési Gazdasági Szervezetnél, s 1994. évben a dologi kiadások fedezetéhez valós forrásbiztosítás szükséges minden intéz-

ményél.

A korábbi évek tendenciájához viszonyítottan a saját bevételeken belül romlott az érdekeltségi bevételek teljesítési szintje. Telekeladásból az eredeti előirányzatként tervezett összeg év közben az Avanti által benkintű létesítés céljából vásárolt újjáépítési telek árának összegével módosult. Néhány telek, szerződés szerinti vételár befizetése felszólítás ellenére sem történt meg (Avanti, Forray, Weiszbart). A hivatali költségvetés I. félévi végrehajtását torzítja az a 9 millió Ft-os kiadás, melyet a 900 éves évforduló alkalmából szervezett rendezvényekre, ezen belül a Szabadság Napjának televíziós közvetítésére fordítottak, forrásrendezésre azonban csak a

II. félévben kerül sor.

Összefoglalásként elmondható, hogy az 1993. évi bevételi és kiadási teljesítés egyaránt az előirányzottnál meghaladó. A gazdasági feltételrendszer kedvezőtlen alakulása a vártnál takarékosabb gazdálkodásra kényszerít. A II. félévben a működőképesség fenntartása érdekében dologi előirányzatokhoz pótlólagos forrást kell biztosítani, a hátralévő tervezett fejlesztési és felújítási feladatokat a fizetőképesség megőrzése mellett végre kell hajtani.

Mindezek az adatok szemléltetik a Mohács Város Képviselőtestületi ülésen (augusztus 11.) elfogadott I. félévi költségvetési beszámoló jelentésből.

Gy. Zs.

Védekezési felhívás amerikai fehér szővlepké fertőzésének megszüntetésére

Az 1988. évi 2. számú tvr 7. §-a elbírja, hogy a termelő (tulajdonos, bérlő, használó) köteles a károsítók ellen védekezni, terjedésüket megakadályozni.

Mechanikai védekezés: a szővlepké hernyófészkeit le kell vágni és azonnal el kell égetni.

Vegyszeres védekezés: ha a hernyók szétmáztak a hernyó fészkekből, akkor csak

vegyszerrel tudunk védekezni a következő szerek valamelyikével (Dipel, Thuricid HP, Unifosz 50 EC, Decis 2, 5EC, Fendona 2 EC, Fendona 10 EC, Dimilin 25 WP stb.)

Az égetések és permetezések során felhívjuk a figyelmet a tűzrendészeti óvórendszabályok és az élelmezés-egészségügyi várakozási idő pontos betartására.

Dr. Olt György

Bizományi bútorbolt

Bútorok bizományi vétele - eladása
Új, elemes konyhabútorok 6 féle színben
folyamatosan megrendelhetők,
30, 40, 45, 60 és 90 cm-es méretekből.

Elemes szekrények 2 féle színben
megrendelhető - rövid szállítási határidővel
(normál és magasított változatban)

Jöjjön, nézze meg kínálatomat!

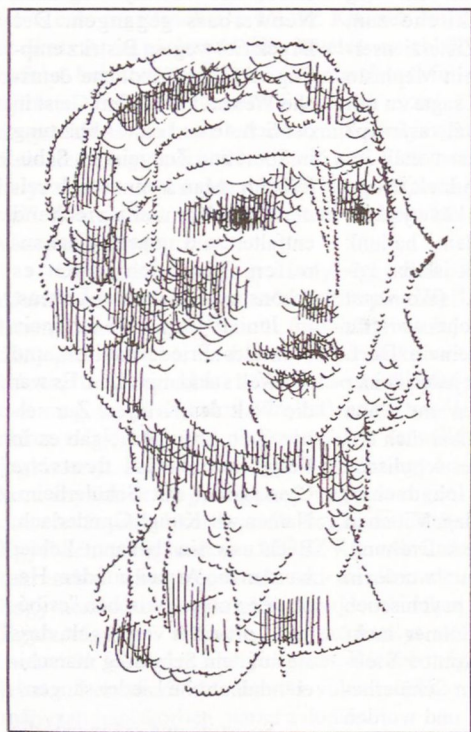
Cím: Mohács, Török u. 35. SÜ+I

Nyitva: naponta 8-18-ig

Mohácsi Hírlap II. évf. 8. szám művészeti melléklet

Gyertyaszál Kolbe Mihály sírjára

Immár három esztendeje, hogy 1990. szeptember 3.-án, 83 évesen végleg lehunyta – az élet szépségeitől korábban oly megittasult – szemét.

Általában ismert tény, hogy itteni meggyökeresedése elsősorban Glatz Oszkár nyaranta Mohácson működő művésztelepének tudható be, no – és Rózsika asszony személyes varázsának. A 24 éves festő nyomban megbízást kap dr. Horváth Kázmér helytörténeti kötetének illusztrálására, majd a mohácsi nyaralást és a búsójárást propagáló idegenforgalmi falragaszok megtervezésére. 1937. július 11-én tiszteli meg első ízben a helyi sajtó a „Mohács festője” címmel. Vajon megmo-

solyogató vagy rangot adó cím volt-e ez akkor? Nos, ha Misi bácsit kérdezhetnők meg, ő tétovázás nélkül felelné rá: egész pályája során mindezekelőtt Mohács festője akart lenni.

Már 1934-ben hír érkezik Kolbe országos sikereiről: „Örömmel értesülünk, hogy a Budapesti Hírlap és a Pester Lloyd igen meleg elismerő sorokat írnak róla”. Hamarosan a helyi közönség is megcsodálhatja Budapesten már átútt sikert aratott képeit: Az Ékesítést, mely a Szinyei-Merse Társaság nagydíját érdemelte ki és az Angyali üdvözlöt, mely a Munkácsy-céh tárlatán keltett feltűnést. Mohácsi közéleti személyiségekről készült portréi közül dr. Margitay Lajos polgármesterek és Brand Ede iskolaigazgatók a múzeum számára megfestett arcképe került a kiállítás falaira.

Városának nagyközönsége nap mint nap találkozhatik ma is 1940 táján keletkezett murális munkáival (freskóival). A ravatalozó csarnokában a gyászolókat igyekszik vigasztalni a „római iskola” szellemében fogant bibliai jeleneteivel. A Korona éttermében a helyi népművészet derűjét árasztják faliképei. E munkáit az itt megforduló nagytekintélyű fővárosi művészek is sokra ért-

kelték. Árkay Bertalannak, a fogadalmi templom építésének sajtókritikája szerint a freskók „mélto díszei lehetnének bármely fővárosi középületnek.” Aba-Novák Vilmos, aki ebben az időben vette át a mohácsi művésztelep vezetését (Glatz Oszkár utódaként), szintén elragadtatottan nyilatkozott a helyi tudósítónak. A városunk főterét ékesítő templom mozaikoltárait minden jóízű turista megcsodálja.

Hosszadalmas és célszerűtlen vállalkozás lenne az asztalomon tonyosuló hajdani elismerő kritikák erdejéből idemácsolni egy sor himnikus idézetet. Művészete minbenlétéről elég csak annyit kimondani, hogy a „fölsőleget-elhagyás egyszerűségével volt képes megláttani a dolgok és jelenségek lényegét” (Romváry Ferenc), „akárhány kis kerülőutat, kitorési kísérletet indí-

tott el, azokon talpát megvetni nem akarta, mert tudta, meddig terjednek emberi-művészi hitelnek határai” (Aknai Tamás). Magyarán: a divátáramlatokkal való együttműködésnél fontosabb volt számára, hogy az utókor vele együtt töltekezék az általa fölfedezett időtlen Szépséggel.

A földi lététől búcsúzni készülő művész még megérhette, hogy a mozi emeleti galériáján megnyílt a Kolbe-képtár. Csak abba törődünk bele nehezen mindmáig – barátai, tisztelői, tanítványai –, hogy az utcán sétálgatva közénk vegyül, mosolygósan nyitott tekintetű, huncutkás humorú Misi bácsival már három év óta nem sikerül összetalálkoznunk.

Bojtár László

Változatok egy témára, rajzi meditációk az emberi arcról

Kolbe Mihály arcokról készült sorozatában az azonos téma, a készítés és rajzi megjelenítési mód, az alkalmazott technika, az elvonatkoztatás szintje tesz minden rajtot egyedivé, az arc változatává. E rajzos feljegyzések különböző időszakban keletkezettek, valószínűleg kiegészítő, pihentető ujjgyakorlatként is. Lehetőséges, hogy alkotójuk nem is szánta őket kiállításra! Együttlátva, egy témára rendezve mégis valami újjal lep meg e sorozat.

Kolbe Mihály életművében mindig jelentős szerepet játszott a rajzos szemléletmód. Munkáiban a rajz, mint kifejezési eszköz

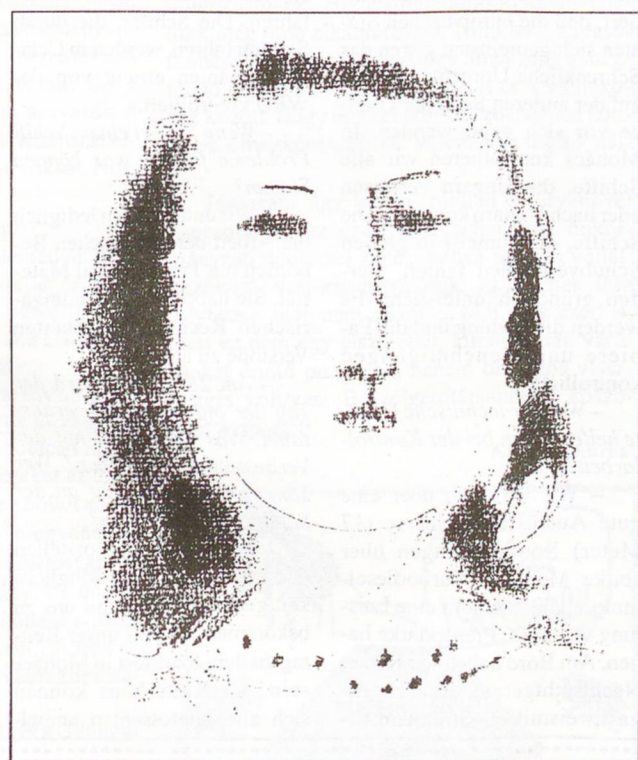
erőteljesen érződik a legpuhább, színes festményein is. Rajzaira különösen érvényes e szemléletmód, ügyelve arra, hogy a kifejezési, megjelenítési mód a teljesség érvényével hasson a nézőre. Rajzaiban arra törekszik, hogy a tudatos egyszerűsítés eredményében minden eredeti bonyolultat is magában foglaljon. A rajzi kifejezés számára olyan, mint a versmondó szerepe: nem segíti szereplőtárs, sem díszlet, sem világítás. Mégis saját műfajában a teljességre törekszik.

Hokusai, a neves japán rajzmester életrajzában ezt írta a rajzi tudásról: „Miódon elértem az ötvenedik életévet, már végtelen sorát adtam ki a rajzoknak, de mindaz, mit hetven éves koromig teremtettem, szót is alig érdemel. Hetvenhárom éves koromban kezdtem kissé megérteni az igaz természetet, az állatok, a füvek, a fák, a madarak, a halak és bogarak formáit. Következésképpen nyolcvan éves koromban még jobban fogok előrehaladni. Kilencven éves koromban be fogok hatolhatni a dolgok misztériumába. Száz éves koromban bizonyára csodálatos tökéletességet érhetek el s ha százöt éves leszek, minden vonal, minden pont, ami csak a kezem alól kikerül, eleven lesz.”

Erre az elevenségre törekedett Kolbe Mihály is, a pontok-vonalak rendszerével. Sajátosan értette, mikor kell egy vonal lendületét megszakítani, hiszen a szem kiegészíti azt. Jellegzetessége a ponttal indító, vagy azzal záró rövid vonalszakaszok sűrű és ritka szövődéke. Másképpen bányik a ceruza puhaságával, másképpen a tisztinta karcosságával. Akkor hagyja abba a rajzait, amikor már minden odaillő rajzi jel a papíron van, de semmi felesleges még nem került rá.

Tudja, hogy a rajz természetben rejlik, hogy a valóságosság teljes hatásáról le kell mondania. Ezért is ügyel rajzolójaként, „szólóhangszerként” a tiszta megszólaltatásra, hiszen a zenekar nem fedheti le az esetleges hibákat.

A kiállításon látható arcképek nem modell után készültek, nem egy-egy személy arcmásai, hanem az emlékezeten átszűrt, lényegre egyszerűsített rajzi feljegyzések az embert legjobban kifejező képről, az arcáról. Eleve néválnak azzal, hogy egészében és részleteiben is érzéseket keltenek bennünk. Az egyikben az arcél nemessége, a másikban a szem csillogása, a harmadikban a hajkorona üdesége. Van olyan rajz, ahol az arc elemeinek mértani formái emelik ki az erőteljes egyéniség vonásait, van olyan alkotás, amelyen az áttetsző vonalháló az arc lírai finomságát tárja elénk. Sok-sok változat, sok-sok rejtett jel!

E kiállításon arról kapunk halkszavú vallomást, hogy Kolbe Mihály milyennek látta az embert, vagy legalábbis milyennek képzelte. E sok arcban ő maga is megtestesül: megfigyeléseinek érzékenysége, művészi kifejezőképességének gazdag eszköztára által.

E néhány szóval – képzeletbeli tárlatvezetéssel – hívní szeretném a kiállításra azokat, akik szeretik a művészi rajzokat, akik keresik bennük a harmóniát, és azokat, akik tisztelik és becsülik Kolbe Mihály művészetét.

Bauhoffer József

A „Fejek, arcok, tekintetek” című 50 képből álló tárlat szeptember 5.-ig látogatható a Kossuth Filmszínház emeleti kamaratermében, hétfő kivételével naponta 10-18 óráig.

Régi képeslapok Mohácsról II.

Hősök szobra, előtte vizes medence, a téren kisebb fák, mögötte síkság.

Előtte a víztározóval

Az ötvenes években a városi uszoda még ötlet szintjén sem volt meg, a Duna gyakran

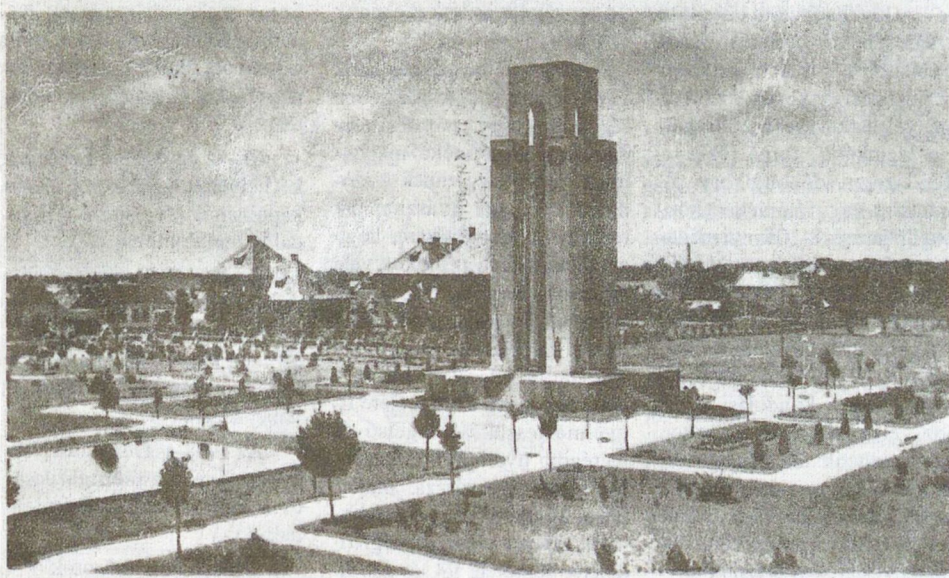
nikához vezetett, hogy a 40-50 cm-es vízben jobban elmerülő testrészt a medence fenekéhez sűrűlődt.

Mögötte síkság

A jelenlegi Kossuth Film-színház elődje a mai Bolygó Kft 2. számú üzlete (csillár-tápéta bolt) helyén állt Omnia névvel, szecessziós stílusban. Leghamarabb Kató néni jegyárúsító jut eszembe, aztán a padsorok, a filmek. Az állandó teltház. Kató néni markáns

a „Török”, a „Pizsama”, stb. Kiejtik a nevet, és bárki, ha járt már Mohácsra, tudja miről van szó. Az új jelentéstartalom szinte erősebben él, mint az eredeti.

A Sík foci Derbyjei hangulatát idézve a családok, a munkahelyi kisközösségek, a mindenkori mindenkire elv, az ellenfél is ember, az ellenfél is barát elv jut eszembe hirtelen. A Sík lett volna első nyilvános énekszerzemlésem színtere is. A hagyomány szerint az eminens (első) szék-

Mohács

Hősi emlékmű

Mórocz Sándor gyűjteményéből

„rendetlenkedett”, a fürdőzés nemcsak tilos, de lehetetlen, élvezhetetlen volt egy-egy zöldár lefutásakor. Az ember gyereke bizony minden tenyéryi vizet kihasználta volna kánikulában, hogy belebújjon. Az szobor előtti díszmedence különösen csalogatóvá vált. Vize felségesen megmelegedett a lassú vízcseré folytán, kőpereme fölséges napozóhely volt, közel volt. Ingyen volt. Tökéletes úszástechn-

egyénisége, érces hangja több mint legenda, – mítosz.

A mai mozi helyén focipálya volt. E terület neve a Sík. A Sík, ami egy olyan hagyományos mohácsi szóhasználat egyike, amitől szívek dobbannak egy korosztályon felül Svédországtól Dél-Amerikáig. Ilyen fogalom az előbb leírt „Kató néni”, a „Sík”, a „Szentháromság”, a „Töltés”, a „Béda”, a „Színházkert”, a „Blum”,

re áll, és az osztályközösséget, annak énekét bekonferálhatja, vezényelheti. Szabódtam, húzódtam, így a rivális tette ugyanezt és vált a további időkben eminenssé is...

A Hősök Szobra

Szükséges rosszként, mellőzöttként is a város nagy képi attrakciója volt mindenkor, hála Istennek, hogy most a szobor és a helyzet is kicsit – jól áll.

Kedves János

Mohácsi bélyeg

A kilencszáz éves évfordulóra a Magyar Posta Bosnyák Mihály, a Mohácsra élő és alkotó grafikusművész tervei alapján, 1993. június 18.-án forgalmi bélyegét jelentetett meg.

A bélyeg 30x40 mm-es perforálási méretben, az Állami Nyomdában készült.

A bélyeg születésének körülményeiről kérdeztem Kuti István polgármester urat, Hockstok Edét, a helyi postahivatal vezetőjét s Bosnyák Mihályt, a bélyeg tervezőjét.

Kuti István: A kilencszáz éves évforduló előkészítésekor, az Emlékbizottság felállása után – a Városvédő Egyesület és néhány lokálpatrióta javaslatára – született meg az ötlet a bélyeg létrehozásáról.

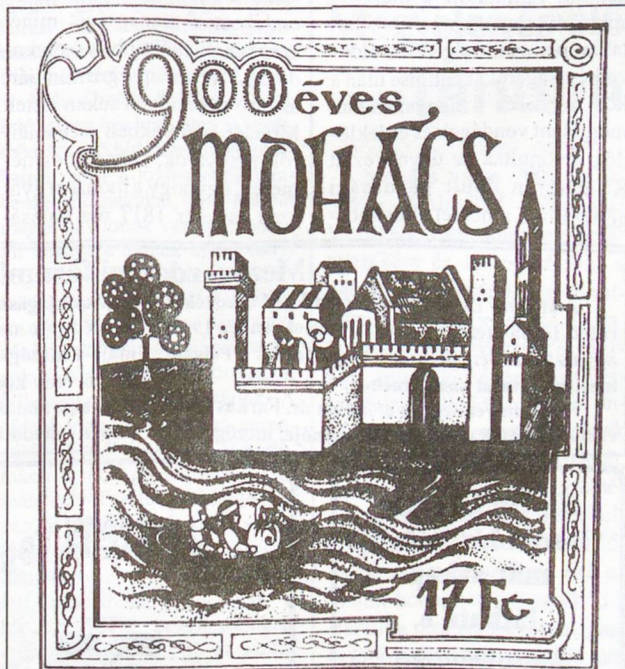
Előzetes megbeszélések után a Magyar Postával sikerült megegyezni, hogy mohácsi grafikus készítse el a bélyegét. Ezt követően vázlatot kértünk Bosnyák Mihálytól, amit Budapesten egyeztetettünk. A korrekció után készült el a végleges megoldás. Július 27.-re, a Szabadság Napjára már kapható volt a bélyeg. A postai Szabályzat határideje miatt az alkalmi bélyegzést későbbre kellett halasztanunk.

Hockstok Ede: A mohácsi Postahivatal felkészült a helyi igények kielégítésére, 50.000 darabot rendeltünk meg a bélyegből. Érdekességként említem meg, hogy a Magyar Posta szórólapot jelentetett meg városunk s az alkotó – Bosnyák Mihály – rövid bemutatásával magyar, német és angol nyelven.

Az ismertetőhöz a helyi postahivatalban lehet hozzájutni. A filatelisták, városunk polgárai s az idelátogatók számára a rendezvényekkel párhuzamosan augusztus 29.-én alkalmi bélyegzés lesz.

Bosnyák Mihály grafikus így vall a bélyegen látható ábrákról:

látképét alkottam meg, szimbólumokkal körülveve. A fallal, tornyokkal körbezárt épületek a várost (nem a mai Mohácsot!), a csónakban ülők a révátkelést, a többi csónak a fontos kikötőt, a fa pedig a város környéki termékeny földeket jelképezi. A keretdísz és a betűtípusokat más kódexekből válogattam

MAGYAR POSTA

– Feladatom az volt, hogy a témát történelmi oldalról közelítsem meg, de ne legyen sem csata, sem busójárás az ábrán. Az alapötlet hamar jött. A grafika nyelvén, többnyire a Képes Krónika stilisztikai elemeit felhasználva, egy elképzelt város

össze. Céлом az volt, hogy a rajz, a betű és a díszítés tükrözze a több évszázaddal ezelőtti kort, hangulatot, stílust, de ne legyen idegen a jelenben sem.

A bélyeg a postahivatalokban megvásárolható!

Szőkőcs Béla

Borbély „Mágnes”

Borbély Ágnes, a Brodaries Téri Általános Iskola tanulója már 5. osztályos korában önálló kiállításokat mutatkozott be színesceruza-rajzaival (IBUSZ-iroda, Lánycsók-Népház).

Ez év nyarán Tokajban járt művésztaborban szakkörvezetőjének meghívására, az iskola s a város támogatásával.

Ágnes második osztályos kora óta Bosnyák Mihály iskolai rajzsakkörének tagja. Ko-

A számok s betűk az én, illetve a műhelyben megismert, számomra rokonszenves emberek kedvenc jelét ábrázolják.

A lemezre való felvitel előtt lerajzoltam, mit akarok. A maratás idejére kissé már elfáradtam. Ez már a hatodik napon volt. Amikor nyomtatásra készíttettem elő a lemezt, olyan „ügyes” voltam, hogy nyakig festékes lettem. A nyomtatást is – mint minden mást – én végez-

– Általában reggeli után a városban voltunk. Majd kb. 11 órától egyig a műhelyben dolgoztunk. Ebéd után játszottunk – kártyáztunk, amőbáztunk, történeteket, meséket találtunk ki. Ezt követően még visszamentünk a műhelybe vacsoráig. Minden este felhívott apukám, telefonon beszélgettünk. Vacsora után legtöbbször tovább dolgoztunk. Néha sétáltunk a városban, a Tisza-parton, a

Tokaj 1993.

E.A. XIX./XX.

Borbély Ágnes

rábbi – óvodaskori – rajzaival nem volt elégedett. „Ne beszéljünk róla!” - mondja.

– Beszéljünk mostani életményeidről. Milyen jellegű volt ez a tábor, mivel foglalkoztatok?

– Rajzzal. Rajzoltunk a szabadban s már a tábor kezdetétől ismerkedtem a rézkarc technikájával. Misi bácsi tanított meg az egyes fogásokra. Először elmonda, mit kell tennem, majd elkezdtem csinálni az ő irányításával.

„Tokaj” címmel készült el életem első rézkarca. Mivel szeretem az állatokat és a kacskaringós formákat, és egy érdekes állatot szerettem volna megrajzolni, került a rézkarcra a kigyó.

tem. Korábban semmilyen ismeretem nem volt a rézkarc technikájáról. Azt gondoltam, hogy a megkarcolt rézlemezt állítják ki. Érdekes volt felemelni az első kész lapot. S igazán furcsa s nagyon jó érzés volt még vagy 15 ugyanolyan minőségű nyomatot készíteni. Én eddig még csak mindig egyedi grafikát készítettem.

A színes ceruzával való rajzolást egyelőre meg jobban szeretem. De azért tervezem újabb rézkarcok készítését is. Lemezt már kaptam. Így tudok majd ajándékozni is, kiállításra adni is egy munkából, ugyanabban az időszakban.

– Hogyan teltek napjaitok a táborban?

kempingben.

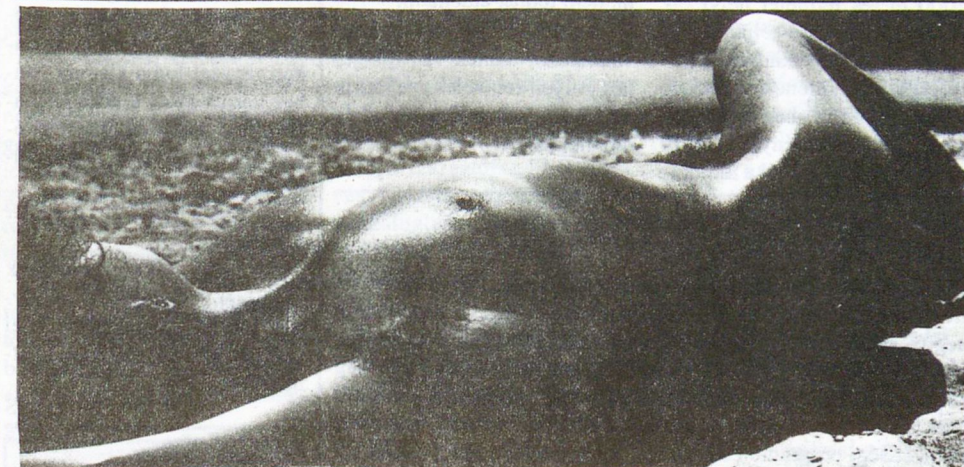
– Mik a további terveid?

– Misi bácsi, a rajzsakkör-vezetőm szeptemberben szeretné megnyitni az iskolában a szakkör munkáit bemutató Galériát. Itt kerülne nyilvánosság elé a táborban készült két rézkarc s a tanárom által rólam alkotott rajzok és fotók. Készülök újabb városi bemutatkozásra is, önálló kiállítással, melyet újból a Junior Art Alapítvány rendez majd.

A nyár visszalévő részében azonban nyaralni szeretnék. Strandra járni, beszélgetni, játszani.

A rajzolásból kicsit elegendő lett most a nyárra...

Szőkőcs Béla

Hemrich Károly: Akt napfényben

Máthé Balázs

Kiátkozott Isten

Kiátkozlak magamból, Isten!
Se országod,
se néped, se Máriád nincsen.
Ittam véred, ettem kenyered,
és énnekem
most még sincsen.

Kiátkozlak magamból, Isten!
Fogammal
téptem a húst, én a sebtelen,
magamról le, élek mégis – s te
fiad adtad,
s nem sirattad.

Nézőpont

Boldogasszony anyánk

Sokan nem tudják, hogy a magyarság – Erkel Ferenc Himnuszának megalkotásáig – a „Boldogasszony anyánk” kezdetű népeket alkalmazta himnuszaként. A választás nem véletlen és szoros összefüggés első szent királyunk, István kegyes tetteivel, amikor a szent koronát és általa a nemzetet Mária oltalmába ajánlotta. Így fonódott össze István király ünnepe az aug.20-szal naptári közelségben lévő Nagyboldogasszony napjával.

Létfőbb nemzeti ünnepünk, mely az államalapító királyi tiszteletről és főhajtásra készletet, egyben Magyarország Patrónájának is ünnepevé vált. Számtalan népeket kapcsolja egybe a Nagyasszony vagy boldogasszony alakját a nemzet sorsával, kérve-könyörögve a haza sorsának jobbrafordulását. A magyarság sorscsapásai, véres történelme, vérzivataros századai során soha nem kopott ki a nép szájából a könyörgő ének: „Magyarországról, édes hazánkról, ne feledkezél el szegény magyarokról!”

„Patrona Hungariae” – Magyarország Nagyasszonya: – milyen tökéletesen fejezi ki a meghatározás Mária jelenlétét a néplelekben, melyet egyházi énekeink is megerősítenek. „Ó, Nagyasszony, nemzetünk reménye, rád szegezzük könnytelt szemünk” – idézhetjük az egyik leg-

kedveltebb népéneket, de a nemzet sorsáért aggodó magyarság szinte minden Mária-énekbe belefoglalja könyörgését e vérzett földért. A „nagy ínségben lévő haza” egyszerű polgára biztos volt abban, hogy a Nagyasszony oltalmazó karja tartotta meg a nemzetet Európa leghuzatosabb közepén, még akkor is, ha „veszni indult István öröksége.”

A két augusztusi ünnep; Nagyboldogasszony és Szent István, összeköti a világban szétszóródott magyarságot az itthon élővel, s egyben figyelmeztet is összetartozásunkra, mindazok összefogására, akik éreznek valami felelősséget e darabka földért. Most vált igazán aktuálissá az egyik Mária-ének:

Boldogasszony édes,
Hozzad esd ma néped.
Veszni indult lelkét,
Hogy Te mentened meg,
Édes Szűzanyánk.”

A kereszténység fegyelme alkalmassá tette népünket a nemzetalkotó szerepre. Kár lenne elvágni azt a pár hajszálgyökeret, mely egyelőre még nem hagyja elveszni István örökségét.

Lajdi Klára

Adni vagy nem adni ez – volt – itt a kérdés

Forró hangulat alakult ki a testületi ülésen, augusztus 11-én, amikor a PULZUS Bt. által rádió létesítése céljából kért telek értékesítésének megvitására került sor.

Az előterjesztésben a következők voltak:

„...Bár a tilalom még fennáll, őszintén talán lehetőség lesz Mohács és környékén egy középhullámú frekvencia felhasználására helyi rádióadás céljára. ...a középhullámú adásközvetítés újabb feltételek kielégítését igényli. ...a középhullámú antennarendszer kb. 45-ször 45 m-es szabad területet igényel, stúdióépülettel együtt közel 2000 m²-es területre van szükség a telepítéshez. ...Önkormányzati tulajdonban lévő, megfelelő nagyságú, megfelelő infrastruktúrával ellátott, rádióadó felállítására alkalmas területként vehető számításba a Liszt Ferenc utca mellett, a Tűzoltóság és a DDGÁZ telephelye között elterülő, ma kiskerteként művelt 3286/46 hrsz-ú telek.

Határozati javaslat
Mohács Város Önkormányzat Képviselőtestülete értékesítésre kijelöli a Mohács 3286/46 hrsz-ú ingatlan kb. 2000 m²-es területét helyi rádióállomás építése céljára. ...A telek vételárát – tekintettel a helyi rádió létrejöttének jelentőségére – 250 Ft/m²-ben határozza meg. A kedvezményes vételár miatt e beruházásnál a munka-

helyteremtés esetében járó 100 ezer Ft/m² árengedmény nem vehető figyelembe.”

2 órán keresztül folyt a vita, egyszer-kétszer bizony megszólalt a csendet és figyelmet parancsoló csengő is. Amikor a vállalkozó cég, a PULZUS Bt. képviselőjének szót adtak, a figyelem akkor sem volt teljes. Ő elmondta, hogy a rádióállomás – közszolgálati rádióról van szó, amely reklám céljára műsoridejének csak 10 %-át fordíthatja – elkészítésére, felépítésére csak akkor van garancia, ha a telek ezen a kedvezményes áron kaphatja meg, különben el kell állnia szándékától, nem tudja megvalósítani a rádiót.

Nem lett meg az „igen”. Hogy mennyire lett volna a vállalkozónak kifizetendő a közszolgálati rádió, hogy mennyire lett volna jó ez a városnak, hogy milyen lehetőségek nyíltak volna meg vele, hogy megérte volna esetleg a városnak ilyen áron (a telek jelenlegi forgalmi áránál 1250 Ft/m² olcsóbban), odaadni, azzal a feltétellel, hogy ha a rádió nem valósul meg, az önkormányzat ugyanazon az áron, melyen eladta, visszavásárolja, nem lehet tudni, nem tudták eldönteni.

Reméljük, jön majd olyan vállalkozó, akinek van tőkéje, hogy ilyen feltételek mellett is megépítse, megvalósítsa a rádióállomást.

Gy. Zs.

Rádió, máshogy...

Információink szerint a sikertelen testületi ülés után a Pulzus Bt nem adta fel, nem állt el szándékától. Önerőből és szponzorok segítségével próbálja megvalósítani azt a középhullámú rádióállomást, amely a Mohács és környékén élő nemzetiségi lakosság részére fog nem kereskedelmi jellegű műsort szolgáltatni. Szándékaik szerint a műsorban körerdeki információk, hírek, vallási és nemzetiségi programok sugárzását tervezik. A Pulzus Bt. jelenleg már birtokában van több szervezet támogató nyilatkozatának (Egyházak, hatóságok, nemzetiségi szervezetek egy része). Pereszlenyi Zoltán a Bt ügyvezetője folyamatosan tárgyal különböző szervezetekkel, szándékában áll felvenni a kapcsolatot a térség települési önkormányzataival is. A Pulzus Bt szívesen látja további szervezetek, magánszemélyek támogatását, a cél érdekében. Érdeklődni a Mohácsi Hírlap szerkesztőségében lehet.

KP

Ismét várja olvasóit a Városi Könyvtár: augusztus 16-29. között a nyári, augusztus 30.-tól pedig a megszokott nyitvatartási időben.

Gazdaságtalan menekülttábor

Július 30.-án felszámolták Mohácsban a menekülttábor, így a megnyílt a lehetőség, hogy önkormányzati tulajdonba kerüljön a volt munkásörökség épülete.

– Miért számolták fel városunkban a menekülttábor? – kérdeztem városunk polgármesterét, Kuti Istvánt.

– A menekülttáborok átszervezése tette ezt indokoltá, ez a tábor ebben a létszámban gazdaságosan nem volt fenntartható. Akik eddig ebben a táborban laktak, azok a Menekültügyi Hivatal által fenntartott más táborokba kerülnek, így az emigrációs Hivatal által pécsi központtal létrehozott táborba is, amely ennél sokkal alkalmasabb. Nyilván a táborokat nem lehet úgy működtetni, hogy nincs a teljes kapacitás kihasználva, itt legutoljára 25-26 fő volt, de a tábor kapacitása 100 főt meghaladó. Ezenkívül, mint ahogy ismeretes, a korábbi, Baranya megyére jellemző 30 ezret meghaladó menekültek száma csökkent, sokan voltak közülük olyanok is, akik hazaköltöztek.

– Mi lesz a volt munkásörökség épületével, amelyben a tábor működött?

– A munkásörökség épülete felől tárcaközi bizottság döntött, mely döntés szerint az önkormányzat fogja átvenni. Ehhez várjuk most a kormányhatározatot, amely egy-másfél hónap alatt meg kéne, hogy születessen.

– Van-e már terv az épület hasznosítására?

– Igen. A Gimnáziumnak szeretnénk átengedni, amelynek bővítési-fejlesztési tervei számára ez az épület hasznosítható lenne.

GYZS

Lapunk következő száma szeptember 4.-én jelenik meg. Lapzárta: augusztus 30.-án, 10 órákor.

Nyeremény-szelvény II/17

Mozaikok Mohácsról 100, 50, 25 és 5 évvel ezelőtti Újságok alapján

A száz éve megjelent Mohács és Vidéke új közlekedési eszköz bevezetésének tervéről tudósít.

„Lóvonatú vasút Mohácsban...hiányok orvoslására szolgálna és viszonyainkon segítené egy lóvonatú vasút létesítése a város belső területén. Azért leginkább ez, mert a korszerű közlekedési eszközök között ez igényel legkevesebb költséget, s a leginkább forgó tőkét. – Rendszeres időpontokban pl. óránként, vagy félóránként közlekednének és 8-10 kmnyi menetár mellett a szegényebb osztály is használhatná... A lóvonat a vasúttól kiindulva, a belvároson keresztül az azelőtti Német, most Kossuth Lajos utcán át visszatérve a kiindulási ponthoz... elég széles, nagy körúton közlekedhetik...Ez elég kényelmes, elég gyors közlekedési eszköz volna, melynél – síneken járván a mi közeletünk döcögős voltát sem éreznők annyira...”

Az ötven éve megjelent Mohácsi Hírlapból ünnepekkel kapcsolatos cikkeket válogattam:

„Megható ünnepség keretében leplezték le a Mohácsi Sokacok Magyar Olvasókörének hősi emlékművét. A mohácsi sokacok, de különösen a Mohácsi Sokacok Magyar Olvasókörébe tömörült sokacok mindenkori kiváló példát mutattak és nyújtottak a szentistváni magyar eszméhez és birodalomhoz. Egy újabb, lelket megindító hitvallás volt augusztus hó 1-én, amikor a kör székházának falán leplezték a jelenlegi világháború hősi halottjainak emlékművét, művészi emlékművét... A kör tagjai testületileg vonultak a fogadalmi templomba, hol Tihanyi János apát plébános ünnepi misét pontifikált, s szívbemerkoló szentbeszédében magasztalta a hazáért hősi halált haltak hervadhatatlan érdemeit, rámutatott a mohácsi sokacok mindenkori tántoríthatatlan nemzethűségére és áldozatkészségére. Szentmise után a kör tagjai és a nagyszámban megjelent vendégek és érdeklődők átvonultak az úgynevezett Kólov-téren épült gazdasági gépszínházhoz, amelyet a kör kebe-

Múltidéző

lében megalakult Mezőgazdasági Gépszövetkezet épített a kormány támogatásával a már beszerzett és még beszerzendő mezőgazdasági gépek részére...”

„Az augusztus 29.-iki ünnepek története: A 126 éves múltú ünnepséget nemzeti zárandoknappá kell tenni

Kevesen vannak Mohácsban, akik igazán és hűen ismerik augusztus 29.-ének, a mohácsi vész emléknapján szokásos ünnepségek keletkezésének történetét.

Annyi bizonyos, hogy sok mohácsi magyarnak a lelkében régóta élt a vágy a mohácsi vész emléknapjának méltó megünneplésére, illetve ennek a szomorú országos gyásznak rendszeres megtartására, hogy azt felhasználva az utókort vele oktassuk, hogy az ifjúságnak bölcs tanácsokat adjunk és az egész nemzetet, a komoly összetartás jelentőségére és a nemzetet megerősítő erejére figyelmeztessük. A legelső és legrégebb nyom 1784. december 5-ére vezet vissza, amikor néhai Makay György, volt mohácsi esperes plébános végrendeletét bontották fel, és azt olvasták abban, hogy saját tulajdonát képező kertjét a mindenkori mohács-belvárosi plébánosnak hagyja azon kötelezettséggel, hogy a kert használatának fejében a mohácsi vész alkalmával itt hősi halált halt magyar vitézeknek lelki üdvéért évente augusztus 29-én, egy ünnepi és havonta egy-egy csendes szentmisét mondjanak...”

A másik legértékesebb nyomot Király József pécsi püspök fejedelmi alapítványában találjuk... Király József 1816-ban saját költségén megépíttette a Kálvária, illetve Csatafény-kápolnát és 1817. március 1-én sajátkezűleg aláírt alapítványnyommal együtt 3000 ezüst forintot adott át „a mi Mohácsi Mezővárosunk Bírójának és Elöljárói”-nak azon kötelezettséggel, hogy ezen összeget a város megőrizze és annak kamataival évente augusztus hó 29.-én, nyakavágott Keresztelő Szent János napján a mohácsi vészre emlékeztető ünnepséget minél szebben és méltóbban megrendezze... Az ünnepségre mindjárt az első évben igen sokan jöttek Mohács környékbeli plébániáiról: magyarok, sokacok és németek, úgyhogy a mohácsi gyászcsatát 1817 óta valósá-

gos zárandok-hellyé vált...

Ez a felvonulás és a nagy nemzeti gyásznappal való zárandoklás az első világháborúig szakadatlanul tartott, ám, a háború majd az utána következő forradalom, a szerb megszállás és a baranyai háromszög húsz évi elcsatolása nagyon legyengítette a régi ünnepségek nagy arányait. Az augusztus 29-iki ünnepségek megrendezésére 1926 óta a város is bekapcsolódott, s úgy a városban, mint a II. Lajos szobornál rendezett ünnepségekkel igyekezett a múlt ünnepségeket támogatni és erősíteni.

Ma az egyházi ünnepségek két helyen folynak le, a csatafény kápolnánál..., valamint a fogadalmi templomban

Amikor 1940-ben Virág Ferenc megyei püspök augusztus hó 29-én felszentelte a fogadalmi templomot...46 pap és igen sok hívő jelent meg vidékről az ünnepségen...”

Az 1968-as Dunántúli Naplóban az ipar, a mezőgazdaság és a kultúra találkozásáról írta.

Találkozó, műsorok

Mohácsban, a Farostlemezgyár és a Gépgyár munkásai már reggel találkoztak az Új barázdá és a Dunavölgye Tsz tagjaival a Bartók Béla Művelődési Házban. Az ünnepi megemlékezést gazdag kulturműsor követte. Majd közös üzemlátogatást tettek. A találkozó fehér asztal mellett, jó hangulatban az esti órákig tartott.”

Az öt évvel ezelőtti megjelent megyei lap egy országos jelentőségű műsorra hívta fel a figyelmet:

„Gálaműsor Mohácsban

Hosszú menet követte a nemzetiségi együttesek zenés-táncos fölvonulását a mohácsi főutcán. Mindenki sietett, hogy részese lehessen a XXII. országos nemzetiségi fesztivál nagyszabású gálaműsorának. A fesztivál első napján, pénteken, Dunaszekcsőn, Sombereken, Bóly-Sziebertpusztán és Kátolyban léptek föl a különböző együttesek.

A nemzetiségi fesztivált két évente rendezik meg az ország más és más városában. Mohácsban tíz évvel ezelőtt tartották első alkalommal ezt az országos eseményt...”

Összeállította Sándor Valéria könyvtáros

Mezőgazdasági fórum!

A Magyar Demokrata Fórum 5-ös Választókerületi Iroda mezőgazdasági fórumot rendez 1993. augusztus 27.-én, pénteken este 7 órákor a Polgármesteri Hivatal dísztermében.

A fórum vendége és előadója dr. Farkas Gabriella, az MDF országos alelnöke, mezőgazda-

sági szakjogász, az MDF mezőgazdasági politikájának egyik meghatározó egyénisége. A fórum témája a mezőgazdaság jelenlegi helyzete, a leendő földtörvény körül kialakult anomáliák, az MDF e témában kialakított állásfoglalása, a szövetkezeti törvény módosítása és egyéb ott felvetett kérdések.

Ha Ön 14 óráig leadja hirdetését, már aznap látható a képújásban (Duna-Part TV). Személyesen a Mohácsi Hirdető Szabadság u. 13. alatt, vagy telefonon a 69/311-447-es számon

Száz fajta napszemüveg 6 különböző fénytörő és fényvisszaverő réteg

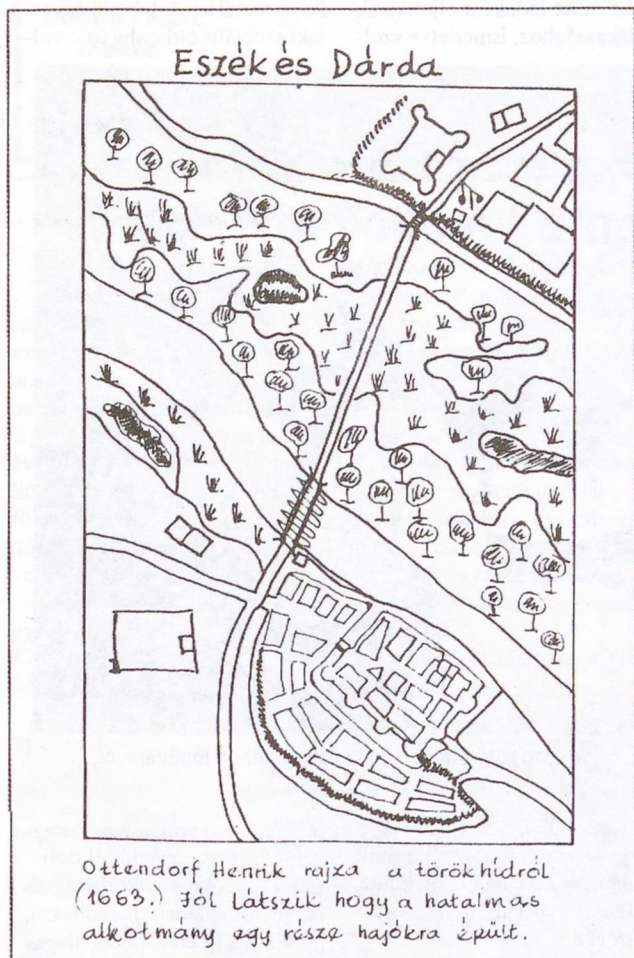
Polaroid szabadalom
Fényképész üzlet
Szabadság u. 13.

1093 MOHÁCS 1993

Korának egyik csodája volt az észéki Dráva-híd

Hidak a Dráván

Negyven hajó tartotta a fából készült átjárót

keskeny medernél van; a hídnak két oldalán erős kapuk vannak; a közepén lévő tömlőhajók közül kettőt az örök minden éjjel vaslánczsal, újra összekötnek, s a hídnak más helyein madár sem repülhet, darázs, hangya és kígyó sem mehet át; egész reggelig őrzik."

Ottendorf Henrik a híd hosszát 8000, szélességét 15 lépésre teszi, valamint azt említi, hogy öt negyed óra az út a mocsaras részen keresztül, mely után a hajóhíd következik. „Az egész híd jó mérföld hosszú, és lovagolva jó másfél órát tölt az ember rajta."

A Dráva Barbara nevű holtágát bérlő kopácsi halászsok néhány tölgyfa cölöpét megtalálták a mély vízben és kiemelték nemrég. Jelenleg a Vörösmarti (Zmajeváci) Múzeumban látható három is közülük.

Végül szólnunk kell arról a töltésről, mely a mocsáron át a Dráva bal partjára vezet. Ezt Mária Terézia készítette el. A tetejét két réteg élére állított téglával burkolták. 1972. év őszén a Dráva igen megáradt és Eszéket is veszélyeztette. Ezért a töltést felbontották a Barbaránál, hogy az ártérületen felgyülemlett óriási víztömeg gyorsabban folyjon le. A szakadásnál a portalánított út alatt látszott a téglával borított töltéstető.

Kiss Béla

A mohácsi csata 450. évfordulójának közelédtére a török útját Eszéktől Mohácsig magam is igen sokszor végigjártam. Értékes adatokat kaptam jugoszláviai barátainktól az észéki hidakkal kapcsolatban. A mellékelt térképen két híd és közepén egy töltés látható. A Dárdánál és Bellyénél (Bilje), Eszékről a baranyai partra érő két hídjelzés között kelt át a török sereg három helyen is az 1526. évben.

Átkelésükhöz a híd augusztus 19-én készült el. A hatalmas munkában a török hajóhad pedig segítséget nyújtott. A szultán naplója szerint augusztus 23-án nagy eső esett, amikor II. Szulejmán és kísérete átvonult rajta. Utána Behram pasa következett az anatóliai sereg élén. Majd felgyújtották Eszék városát és a hidat szétszedték. A török hajóhad pedig elindul vissza és a Dunát elérve megindul felfelé. A híd szétszedését biztonsági okokkal magyarázzák a történészek. Seregük háttámadását akarták ezzel megakadályozni a törökök.

A térképen északkeleti irányban húzódó hidat a rómaiak építették a limes vonalához úgy, hogy a hatalmas mocsárból kiálló szigeteket kötötték össze. A római erődöket igen szépen mutatják a löszpart szélére, az egykori őrhelyek helyére épült mai települések, melyek szabályszerűen következnek egymás után. A török is ezt az útvonalat követte a dombig, majd Baranyavár felé fordult, mert 1526-ban csak a római limes vonala volt járható a területen.

Az Eszék-Dárdát összekötő híd volt az, melyet Zrínyi Miklós az 1663-64-es híres téli hadjáratában felégette. E hatalmas, stratégiaiul fontos alkotmány maga korában az emberek elismerését és csodálatát váltotta ki. Építészeti remekműként emlegették századokon át, hiszen óriási mocsaras területen kellett az átkelési biztosítani, mely körülbelül 7 kilométer széles volt. Ezt a hidat II. Szulejmán 1566-ban Hamza béggel építtette, amikor Szigetvár ellen vonult.

Evlija Cselebi török utazó, valamint Ottendorf Henrik, a Habs-

burgok egyik diplomatája érdekes leírás közöl a hídról. Mint szemtanú, Ottendorf le is rajzolta azt. Mindkét leírás 1663. évből való.

Evlija Cselebi Eszékről Dárda felé utazva írja le a hatalmas építményt: „... A híd közepén jobbról-balról, hogy a jövő-menők kipihenhesék magukat, fából készült magas pavilonok vannak. Innen-től kezdve a hídnak tíz lépésnyi helye felszedhető, s e helyen várkatonaság tartózkodik, s a jövő-menő kereskedőktől a kormányzó kincstár számára vámost vesznek, éjjel pedig a hidat csigákkal felhúzzák, s kapuját elzárják. A hídnak jobb-és baloldalon gerendákból korlátok vannak. E korlátokon kívül a gyalogmenők számára két rőf széles gyalogoló rész van. E hídon ha két kocsi szemközt jön, a gyaloglók a szélre mennek, s a kocsik egymás mellett kényelmesen átvonulnak. E hídon folyóvíz módjára tengeri nyí ember jön-megy... az észéki hídon két óra alatt nehézségek között én szegény is keresztülmentem, s Dárda palánkra érkeztem...” Majd Dárda várát írja le és a híd „nyugoti” szárnyát mutatja be: „...Azon a helyen, hol a folyó a vár tövében elfolyik, teljes vaslánczokkal vannak egymáshoz kötve. Nehogy az ellenség elvágassa, kar vastagságú lánczokat használtak fel erre. Eme 40 darab hajóra egy fa átjárót készítettek. Hossza 160 lépés, mert

Fogadalmi templom – Csatatéri emléktemplom

Célszerű lesz bevezetőmben tisztázni, miért tartom mindkét elnevezést teljesen helytállóknak. Az előbbi névnek történelmi előzményei vannak – erről Mohácson csak igen kevesen tudhatnak –, azonkívül a kialakult helyi hagyomány is ezt szentesíti, beleértve az évtizedes mohácsi sajtót is, valamint az építés döntő szakaszát „menedzselő” Tihanyi János (1881-1957) apátplébánost, akinek mindmáig kéziratban árválkodó monográfiája „A mohácsi fogadalmi templom története” címet viseli. Nem hallgathatom el cinkoskodón azt az észrevételemet sem, hogy egészségesen becsúgyó városunk a két háború között folyamatosan átkacsingatott a példaképnek tekintett Szegedre, melynek – minő véletlen! – hasonlóképpen négyszögű díszterén szintén fogadalmi templomot emeltek. A másik (emléktemplom) elnevezés önmagát magyarázza, senki által nem vitathatóan.

Élénken emlékszem arra az időre, amikor egyházi részről megkérdőjelezték a „fogadalmi” elnevezés jogosságát. Tény, hogy soha nem került sor olyan ünnepélyes liturgikus aktusra, melynek keretében a helyi polgárság megfogadta volna az emléktemplom létesítését. 1901. január 13-án számában mindössze azt hitelesíti a Mohács és Vidéke, hogy „egy-két évvel ezelőtt a katolikus képviselőtestület közgyűlésén fölmerült az eszme, hogy a vásártéren (ma: Deák tér) a hívek számára megfelelő nagy templom építtessék”. A továbbiakban derül csak ki, hogy dr. Rüll János (1859-1944), a kórház igazgató-főorvosa tett fogadalmat: ha hónapokig az élet és halál közt vergődő felesége fölgyógyul, a templom építésének alapjára 200 koronát adományoz. Rüll fogadalmára hamar közügyé vált. Se szeri, se száma azoknak a műsoroknak, melyek az alapítvány összegének növekedését szolgálták. 1912. augusztus 18-án, 19-én és 20-án például passiójátékot mutatott be a színpadon Mohács valamennyi aktívizálható műkedvelője, „az oberammergaui játékok alapulvételével”. Előzőleg, 1911-ben Herger János (1837-1927) jegyző indítványára országos gyűjtést hirdetett meg a város,

most már a Széchenyi téri (vagy Deák téri) fogadalmi templomot emlegetve. Sajnos, a szépen élére állított summát elvitte a kötelező hadikölcsön...

A szerb megszállás után rohamos urbanizációba lendült város templomunk ügyét is újólag felkarolta. A dr. Frey János (1871-1929) apátplébános vezetésével 1924 végén megalakult terv-bírálóbizottság nyomban kézhez kapta a pályázati anyagot. A Mohácsi Hírlapban ma is hozzáférhető az 1925. január 11.-én, 25.-én és február 8.-án publikált cikksorozat, melyben a benyújtott tervrajzok és a teljes bírálati dokumentáció megtekinthető. A nyertes: Árkay Aladár (1868-1932), a korabeli magyar építészeti ízlésformáló mestere. Pályaműve neobizánci elemeket ötvözött a vajdó vasbeton-építészettel. 1926. augusztus 29.-én a gróf Zichy Gyula kalocsai érsek által celebrált szertartás során helyzeték el a templom alapkövét. Az építkezés azonban csak három év múlva indult meg lendületesen. Ennek egyik (ha nem fő-) oka, hogy a díjnyertes tervet a zsűri utóbb „dr. Frey János kezdeményezésére elvetette, és a 6. számú Árkay-tervet fogadta el kivitelezésre, melynek koncepciója már teljesen Árkay Bertalané” (Mohácsi Hírlap, 1933. április 30.). Árkay Bertalan (1901-1971) – mint atyjának munkatársa – kénytelen volt vele együtt végigjárni az eklektikától a szecessziós-magyaros törekvésekig az építészeti vezetést. (A modern építészeti vezetést a Városmajori templomával aztán évtizedekre ő szabott irányt a legelőre mutatott formai kísérleteknek.) Nem volna méltányos elhallgatnunk, hogy a vasbeton-technológiai feladatok megoldásában állandó segítőtje volt Folly Róbert (1899-1965). Az 1929-től végre folyamatossá vált munka nevezetesebb mozzanatai: 1933-ban készült el a szentélyrész, 1934-ben az oldalkapornák, 1935-ben a kórus és ugyanakkor kezdődött meg – az anyagiak híján azóta is torzóban maradt – torony építése.

A következő mozzanat drámai helyzetet teremtett. Árkay Bertalan ugyanis, visszautalva atyja eredeti terveire (aki Győrben a

gyárvárosi templomnál sikerrel alkalmazta már ezt a megoldást), meg akarta kezdeni az oldalsó arkádorok munkálatait. Ám a közvélemény két prominens helyi személyiség sajtópolémiaja folytán igencsak megoszlott. Fehérvári István (1891-1989), Mohács főmérnöke esztétikai és városrendezési fenntartásait hangoztatva elvetette az arkádor tervét, sőt hivatali hatáskörére hivatkozva meg is vétőzte azt. Dr. Horváth Kázmér (1893-) főjegyző, a kiváló helytörténész, nem maradt le a pengeváltásról: „Fehérvárnak 1928-tól 1935-ig módja lett volna ellenvéleményét nyilvánítani, hiszen Árkay vele beszélte meg mindent”. A Mohácsi Hírlapban azt is részletezte, hogy javaslata szerint „a baloldali arkádor közepére II. Lajos szobra jut, egyes oszlopokra támaszkodva egy-egy elesett hőnek szobra, illetve reliefje”. Kézenfekvő feltevés, hogy ezúttal megint Szeged példája lett volna a Pantheon-szerű mintavétel alapja. A végeredmény ismeretes: 1937-re mindkét arkádor elkészült, a Pantheon terve azonban (talán mindörökké?) lekerült a napirendről. Számomra máig sem világos, milyen városképi koncepcióval ütközik, ha elegáns Széchenyi terünket ünnepélyes monumentalitású arkádor zárja le. Virág Ferenc pécsi püspök 1940-ben szentelte föl Mohács fogadalommal kezdeményezett emléktemplomát.

A belső kép legfőbb művészi értékei Árkayné Szehtló Lili (1897-1959) üvegablakai, melyekkel a párizsi világiállításon aranyérmert nyert, mives finomságú, miniatúraszzerűen megfestett jobboldali Szent István-oltára, továbbá Kolbe Mihály (1907-1990) csodálatos mozaikoltárai és szöszéke. A 900. évfordulóját ünneplő város önbecsülésének és lelki szellemi megújulásra kész mentalitásának jeleként értékelhetjük, hogy a fogadalmi templomhoz kötődő eddigi egyházi rendezvények zsúfolt padosok közt szorongó hívek jelenlétében válhattak a jelenlevők maradandó ünnepi élményévé.

Bojtár László

Megjelenés előtt

Tanulmánykötet Mohács történetéből

Mohács város 900. évfordulója alkalmából a Mohácsi Városvédő Egyesület kezdeményezésére és támogatásával a város Önkormányzata tanulmánykötet megjelentetését határozta el. A szerkesztők és szerzők rendelkezésére álló viszonylag rövid idő már nem engedte meg a város történetének monografikus feldolgozását, ezért választottuk az egyes témakörök tanulmányonkénti feldolgozásának útját. A kötet főszerkesztője Ódor Imre, akit az elmúlt hónapban neveztek ki a Baranya megyei Levéltár igazgatójává. A szerkesztési és előkészületi munkákat az elmúlt év őszén kezdtük el, az eredeti elképzelések időközben többször módosultak. A kötetet eredetileg 250 oldalra terveztük, de a kiadandó tanulmányok sora miatt a megjelenés kb. 400 oldal terjedelmű lesz. Ennek ellenére még így is több tanulmányt nem tudunk megjelentetni, a megteremtett értékek nyilvánosságra kerülését a

jövőben kell biztosítani.

Szerkesztési elveink közül kettőt emelek ki: a város történetét csak a II. világháború végéig követtük. Az azóta eltelt idő történetének feldolgozása a jövő feladata; másrészt nem törekedhetünk átfogó város-történetre idő és pénz szűke miatt.

A könyvben kb. 100 fekete-fehér ill. színes fotó lesz látható, többségében archív, nagy számmal olyanok is, amelyek még eddig nem kaptak nyilvánosságot.

Kuti István polgármester ajánlását követően a tanulmányok sorát Koszta László, a Szegedi József Attila Tudományegyetem adjunktusa nyitja, „Az Árpád-kori halászfalutól a püspöki mezővárosig” címmel. Mindenkinek ajánlom a figyelmébe, hiszen városunk kevésbé ismert és kutatott kezdeti történetét dolgozza fel feladatlan érdekesen a korabeli oklevelek alapján. Maráz Borbála, ismert pécsi kutató a mohácsi csata régészeti emlékeiről írt ta-

nulmányt. Vass Előd, a Magyar Országos Levéltár munkatársa a török hódoltság alatti Mohács történetét írta meg. Szita László, a Baranya megyei Levéltár korábbi igazgatója a 17. század végi Mohácsot örökíti meg „A visszafoglaló háborúk viharában” című tanulmányában.

Nagy Imre Gábor, a Baranya megyei Levéltár kutatója, aki az utóbbi időben több alkalommal jelentetett meg Mohácsról tanulmányt, összefoglaló jellegű munkával vesz részt a kötetben. „Az újránépült város” címen dolgozatában Mohács népességének, társadalmának, igazgatásának alakulását kíséri figyelemmel 1918-ig.

T. Mérey Klára átfogó képet ad Mohács iparáról a török kiűzésétől a II. világháborúig. Huszár Zoltán feldolgozásában olvasható a Mohács-Pécsi vasút múlt századi története.

Igazi kuriózumnak ígérkezik Tihanyi János, volt mohácsi apát-plébános eddig még meg nem jelent kézirat munkájá-

nak Rózsás József gimnáziumi tanár gondozásában való megjelenése: „Mohács felszabadulása. A város 32 napos aknázása és kiürítése 1944-ben”.

Boros László művészettörténész „Mohács építészeti és képzőművészeti emlékei” címmel mutatja be a város jelentős értékeit. Bojtár László Mohács zenei és színházi múltjából tallózik értő műgonddal.

Márfi Attila levéltáros a város egyesületi életéről írt a dualizmus korától. Bauhoffer József és munkatársai a város iskolatörténetének évszázadait mutatják be.

A kötetet a város vezetőinek archantológiája, valamint válogatott bibliográfia egészíti ki. A jubileumi tanulmánykötet augusztus 29.-re jelenik meg, vásárolható lesz a könyvesboltokban is.

E könyvvel megteremtett érték adalék lehet majd az egyetemes Mohács történet megírásához.

Dr. Papp Iván

Vásároljon olcsóbban a BÓLY GÓ műszaki boltjában! TEFAL háztartási gépek

TEFAL olajsütő, 2,5 literes	4.250 Ft
TEFAL olajsütő, 2,5 literes, filteres	6.300 Ft
TEFAL olajsütő	- időállíthatós
	- liftes
	10.990 Ft
TEFAL olajsütő	- liftes
	- olajsztintmérős
	- ultra filterszűrős
	16.490 Ft
TEFAL Superkontrol olajsütő	- liftes
	- időállíthatós
	- olajsztintmérős
	17.990 Ft
TEFAL kézimixer	- 5 fokozatú
	- turbós
	4.690 Ft

Tegye könnyebbé gyorsabbá konyhai munkáit IDŐT, PÉNZT, FÁRADÁSOT TAKARÍT MEG! Mohács Szabadság u. 36. Tel.: (69) 311-653

ENSZ követ voltam Kambodzsában...

Hozzá közel és tőlünk távolabb is sajnos sok helyen dörmögnek a fegyverek. Vannak azonban olyan országok is, amelyekben az elmúlt időszakban ért véget a fegyverroport. Ilyen ország Kambodzsa is. 17 évig dúlt a polgárháború, 1 millió halottat követelt. E messi földön járt Gratzner József, rendőr-alezredes, mint ENSZ követ.

- Kedves Gratzner úr, hogyan kerül egy mohácsi rendőr Kambodzsába ENSZ követként?

gárháborúk vagy külföldiekkel folytatott háborúk után beszélünk. Így tehát egy 22.000 fős ENSZ küldetés utazott Kambodzsa 21 megyéjébe.

- Gyakorlatban miből állt az Önök tevékenysége?

- Nagyon fontos feladatunk volt, hogy segítettünk a lakosság összehívásában, ugyanis az ott lakóknak nem volt személyi okmányuk és ez választások előtt különösen nagy hiányosság volt.

- Hogyan zajlott le a választás?

- Az ottani rendőrség munkáját milyennek ítélik?

- Viszonylag nagy hatékonysággal dolgoznak, minimális felszereltséggel. Viszont háborúhoz szokott rendőrség, így pl.: a szabadságjogok kezelése nagyon mereven történik. Erre is kellett felügyelnünk.

- Milyen volt az életük Kambodzsában?

- Kicsit kalandos, addig, amíg nem találtunk egy megfelelő házat, ugyanis amit kijelöltek nekünk, nagyon elhanyagolt, rossz állapotban levő volt. Egy teremben 9 ágy és sokkal több poszta stb...

Végül béreltünk egy házat, ebben hetünknek két szoba jutott, saját agregátorunk volt. Ez azért szükséges, mert áram csak 18 órától 22 óráig van. Itt már volt fürdőszoba és WC is, persze nem európai színvonalon. Szerencsére messze esett a piactól, annak közelében ugyanis nagyobb volt a maláriás megbetegedés veszélye. Ezért a házért kezdetben havi 2.000 dollár bérleti díjat fizettünk, később ez 900 dollárra csökkent. A lakáskörülményekről talán ennyit.

A munkaidő 8 órától 12 óráig, majd 14 órától 18 óráig tartott. Szombat, vasárnap nem volt. Havonta másfél nap szabadságot kaptunk, valamint 30, majd 24 nap után 6+2 nap járt. Az orvosi ellátásunkat is biztosították. Az első helyemen holland, a második helyen indiai orvosok dolgoztak. A holland orvosi ellátás színvonalát lényegesen jobb volt.

- A kint töltött 14 hónap alatt hogyan sikerült a családjával a kapcsolatot tartania, volt-e itthon?

- Itthon nem jártam közben, a családom töltött 5 hónapot a szomszédos Thaiföldön - természetesen saját költségen - így ott sokszor tudunk találkozni, hiszen csak 70 km-re voltunk egymástól. Utána engem áttelepítettek az ország másik részébe, akkor a családom hazajött. Telefonon tartottuk a kapcsolatot.

- Mik a tervei a jövőre? Elképzelhető, hogy ismét fogja a börtönt és utazik?

- Most a szabadságom töltöm és utána munkába állok eredeti munkahelyemen, a Vízi- és Környezetvédelmi Felügyelőségen. Ugyanis erre a 14 hónapra az ENSZ kölcsönkért a magyar kormánytól, ők fizették a napi díjamat és utalták a családom számára a fizetést. Egyelőre úgy gondolom, többet nem utazom, esetleg akkor, ha lenne családostól kiküldetés...

- Köszönöm szépen a beszélgetést és további jó munkát és jó egészséget kívánok!

Hetényi Gabriella

Gratzner József (jobbról) Kambodzsában, szolgálatot teljesítő egyik kollégájával

- Régebbre nyúlik vissza a történet. 1973-ban végeztem el a rendőrtiszt főiskolát és szereztem felsőfokú angol nyelvvizsgát. Ekkor kerestek rendőroket Dél-Vietnámba ENSZ küldöttek az átmeneti hatósági kormányzásba való besegítésre. Megfeleltem a feltételeknek, így utazhattam. 1989-ben a rádióban hallottam a felhívást, hogy utazni lehet Namíbiába is, ugyanolyan feladattal. Megpályáztam és el is nyertem. Így tehát a kambodzsai már a harmadik utam volt. Nehéz egészségügyi és pszichikai követelményeknek kellett megfelelni.

- Milyen feladatot láttak el Kambodzsában?

- A törvényesen megválasztott kormány munkáját segítettük. Az 1991-es párizsi egyezmény alapján a szembenálló négy fél megegyezett abban, hogy felkérjük az ENSZ-et, segítsenek be az átmeneti hatósági kormányzásba. Erről pol-

- Mi a törvényességet és a demokratizmust figyeltük. Április 7-én indult meg a választási küzdelem 21 bejegyzett párttal. Ez tartott május 22-ig. Május 23. és 30. között zajlott a választás. A hozzávetőlegesen 4,6 millió választásra jogosult polgár 95%-a részt vett. Ez nagyon magas arány. És ekkor következett be a nagy meglepetés. Az ellenzék 43:38 arányban győzött. Délkelet-Kelet Kambodzsa három tartománya le akart szakadni és önálló Kambodzsát kikiáltani. Végül is rájuk nehezedő nyomás miatt vissza kellett lépniük.

- Az ilyen forró helyzetben nem kerültek közvetlen életveszélybe?

- Jónéhány alkalommal volt az ENSZ ellen, így tehát ellenünk manipulált tüntetés. Körülvették irodáinkat, lakóhelyeinket és követ dobálták. Ahol fegyvert is fogtak ránk, onnan kivonultunk.

Nyitott kapuk napja augusztus 28.-án Látogatóban az Európai Unió ENSZ embargót ellenőrző csoportjánál

Beszélgetés Nyhuis Christian ellátási tisztel

Lapunkban már hírt adtunk arról, hogy augusztus 28.-án nyílt napot tart az Európai Unió Mohács-on állomásozó ENSZ embargót ellenőrző csoportja.

Tájékoztató és kedvesbízás céljából lehetőséget kértünk az egység parancsnokától lapunk számára és kedves meghívást kaptunk, készséggel álltak rendelkezésünkre. Augusztus 9-én délután bemutatták nekünk technikájukat, hajóikat, irodáikat, irányítóközpontjukat, s válaszoltak kérdéseinkre. Házigazdánk és kalauzunk Christian Nyhuis ellátási tiszt volt. Látogatásunk legérdekesebb része természetesen a hajók megtekintése és legizgalmasabb epizódja a hajút az államhatárig és vissza, volt. Személyesen győződhetünk meg a két 550 lóerős Mercedes motor teljesítményéről, a hajó akár 50 km/óra sebességgel is képes haladni (a mohácsi horgászok nem nagy öröme). Egyébként a hajó csúcs-technikával felszerelt, s kommunikációs eszközök egész tárháza található rajta, a közönséges telefonról a telexen, faxon keresztül, a rádióig és a műholdas vevőig. Természetesen van a hajón számítógép is, és minden technikai eszköz, ami a víziközlekedéshez szükséges, így ultrahangos mélységmérő vagy radar. Az utóbbival 1 km-es körben minden tárgyat ki lehet mutatni a folyó két partja között. S végül, de elsősorban a hajón rendelkezésre áll minden eszköz, amely a hajók és uszályok átvizsgálásához szükséges. A leggyakrabban elrejtett tárgyak megtalálására is képesek az Európai Unió vámtisztjei. A különleges teleszkópos tükrös keresőtől (rejtett zugok kitapogatására szolgál) a különböző mintavevő fúrókon át a kábitószer felismerésére szolgáló eszközökig minden rendelkezésükre áll.

Hajótunkon 1 km-re közelítettük meg a határt, a jobbparti piros bójánál fordultunk vissza, innen távcsövekkel szemrevételeztük a szerb partokat. Mi nem észleltünk mozgást, de Christian Nyhuis elmondta, hogy ők többször láttak már szerb katonákat. A Dunának ez a „senki vize” része kihalt volt, senki sem horgászott ezen a szakaszon. Csak jóval feljebb a Gabriella szigeten láttunk sátorozókat. Útközben többször figyeltük a mélységmérőt, az átlag 6-8 méter volt, a Külső-Bédei kifolyás előtt a kőhányás mentén 10 méter a mélység, s a legmélyebb hely ezen a részen az ún. Repity gurgonyánál volt, itt 19-20 métert jelzett a műszer. Utunk végzetével kalauzunk még bemutatta gépkocsi parkjukat (1 VW Passat személyautó, egy Mercedes terepjáró és 4 VW mikrobusz) majd válaszolt kérdéseinkre.

- Több mint 2 hónapja, hogy Mohácsra vezényelték az Önök csoportját. Kérem, mondja el, mi az alapvető feladatuk, mi a kialakult napi szolgálati rendjük?

- A legfontosabb feladatunk a hajók és uszályok ellenőrzése. Legelső dolgunk, hogy meggyőződjünk arról, hogy van-e engedélye az adott hajónak, rendben vannak-e az okmányai, ezen belül is pontosan tudnunk kell, hogy milyen árut szállítanak. Megvizsgáljuk, hogy vannak-e elrejtett áruk, a csoportunkban lévő olasz kollégák pontosan tudják, hogy hova lehet bármit elrejtetni, speciális kiképzésük van, de szükség esetén kutyákat is igénybe vesznek. A vizsgálat igen alapos, még a hajó vagy uszály merülését is egybevetjük a szállított áru súlyával. Speciális műszereinkkel a kábitószeren kívül a rádióaktív anyagokat is ki tudjuk szűrni. Speciális fűrógépekkel mintákat veszünk a gyanús anyagokból, s ezeket megvizsgáljuk.

A napi szolgálat során rendszeres ellenőrző hajóutakat teszünk Baja és az államhatár között, más és más időpontokban. A feladatokat pedig alapján az a határozza meg, hogy aznapra várható-e hajóvonta érkezése, ehhez pontos előjelzéseink vannak. A vizsgálatokat magyar kollégáinkkal közösen végezzük, hajóinkon velünk együtt teljesít szolgálatot mindig egy magyar vámtiszt, egy határőr és egy vízrendőr. A hajók akkor indulhatnak tovább, s csak akkor kapják vissza az okmányukat, ha minden egyezik, mindent átvizsgáltunk és rendben találunk.

- Milyen hatáskörük van, milyen intézkedéseket tehetnek, ha valamelyik hajón vagy uszályon probléma van?

- Nekünk csak a vizsgálat, a technikai segítség a dolgunk, intézkedni a magyar hatóságok jogosultak.

- Mióta Mohács-on állomásoznak, körülbelül hány hajót ellenőriztek, volt-e valamilyen „nagy fogás”, tapasztaltak-e rendkívüli problémát?

- Körülbelül együttesen 100 hajót és uszályt ellenőriztünk eddig. Rendkívüli nagy fogásunk nem volt. Olyan eset előfordult, hogy nem voltak rendben egy hajó személyzetének vízumai, illetve egy esetben nagyon sok pénzt találtunk. Sem az embargó alá eső tiltott anyagot, sem kábitószer, sem fegyvert nem találtunk. Nem is próbálkoznak ilyesmivel, mert tudják, hogy itt elsőrendű technika áll szemben, és nincs esélyük.

- Hogyan tudnak együttműködni magyar kollégáikkal?

- Kíváncsi vagyok tudunk dolgozni a magyar kollégákkal. Semmilyen problémánk eddig nem volt. Kimondottan jó a kapcsolatunk, kiegyensúlyozott, nyugodt légkörben dolgozunk együtt. Szinte mindenki tud németül, így nyelvi nehézségeink sincsenek. A jó kapcsolataink a szolgálati időn kívül is megmutatkoznak, már kialakulóban vannak barátságok. Elmegyünk együtt horgászni, sportolni (focizni) vagy szórakozni, meghívunk bennünket például a szőlőjükbe.

- Mohács életében hogyan sikerült beilleszkedni, hogy tetszik, mivel töltik szabad idejüket?

- Rendkívül jól érezzük itt magunkat. Szép a város, barátságosak az emberek, sokan beszélnek németül, könnyen megértünk bennünket, nagyon segítőkészek velünk. Szép a város környéke, a táj is. Szívesen kirándulunk, élvezzük a kellemes klímát is. Szabadidőnkben főként sportolunk: focizunk, atlétizálunk, úszunk, de body building edzésekre is járunk az MTE sporttelepére. Néhányan magyar nyelvtanfolyamra járnak a Művelődési Központba, néha táncolni is elmegyünk, tetszik az Asterix zenekar.

- Augusztus 28-án nyílt napot tartanak. Mi célt szolgál ez a Nyitott Kapuk rendezvény?

- Szeretnénk bemutatkozni a nagyközönségnek. Szeretnénk felvenni a kapcsolatot a polgárokkal, szeretnénk közelebb kerülni a város lakóihoz. És ezzel a rendezvénnyel kívánunk hozzájárulni a város jubileumi ünnepség sorozatához a magunk módján. Ezen a délelőtti 10 órától 15 perces hajókázásra visszük el az érdeklődőket, s közben bemutatjuk a hajót, a technikai eszközeinket. Mivel egyszerre csak 20 személy fér el, előzetesen ingyenes részvételi jegyet lehet igényelni a Művelődési házban ezekre a negyedórás turnusokra, egészen 13 óráig.

- Ki finanszírozza az Önök ellátását, fizetését, mindennemű szükségletét (pl. üzemanyag)?

- Költségeinket az Európai Unió fedezi, ez nem azonos a teljes EGK-val, mert Görögország, Írország és Dánia nem járul hozzá ehhez a tevékenységhez.

- Tudják-e, hogy meddig teljesítenek szolgálatot Mohács-on?

- Amíg az ENSZ embargó tart, s szükség van az ellenőrzésre. A csoport többsége 3 hónap után kicserélődik, de néhányan a vezetőik közül hosszabb ideig teljesítünk itt szolgálatot.

Köveskúti Péter

Képviselőtestületi határozatok

171/1993. (VIII. 11.) Kh. számú határozat:

A képviselőtestület a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról szóló beszámoló, a kiegészítésekkel együtt elfogadja.

12/1993. (VIII. 13.) Ök. rendelet:

A menetrend szerinti helyi autóbussz-közlekedés díjainak megállapításáról szóló 1/1992. (I. 27.) számú képviselőtestületi rendelet módosításáról. (A rendelet teljes szövege a jegyzőkönyv mellékletét képezi.)

13/1993. (VIII. 13.) Ök. rendelet:

A személyzeti szolgáltatás céljára használt járművek számának korlátozásáról. (A rendelet teljes szövege a jegyzőkönyv mellékletét képezi.)

172/1993. (VIII. 11.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Önkormányzat Képviselőtestülete az 1993. I. félévi gazdálkodásáról szóló beszámoló jelentést az 1-7. sz. mellékletben foglalt tartalommal 1.211.213 Ft bevételi és kiadási előirányzattal 776.071 Ft bevétellel, 640.844 Ft kiadással, 135.227 Ft pénzkészlettel elfogadja.

173/1993. (VIII. 11.) Kh. számú határozat:

A Képviselőtestület a Baumeister Kft.-vel kötött szerződés módosítását indokoltan tartja. Megbízta a polgármestert és a jegyzőt a szerződés módosítás feltételeinek kidolgozásával és a módosítás végrehajtásával. Határidő: 1993. augusztus 16.

174/1993. (VIII. 11.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselőtestülete a Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat belterületi föld vagyontékeléséről: Budapesti ou. 21.: 800 Ft/m², Kossuth L. u. 2.: 1.200 Ft/m², Kossuth L. u. 47.: 900 Ft/m² értékben elfogadja. Megbízta a polgármestert, hogy az Állami Vagyonügynökséget és a Vállalatot értesítse. Határidő: 1993. augusztus 12.

175/1993. (VIII. 11.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselőtestülete a „Kossuth” Filmszínház külső vízvezeték rekonstrukciójához a 280.000 Ft költséget biztosítja. Határidő: 1993. augusztus 30.

176/1993. (VIII. 11.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselőtestülete Balogh Károly Pellérd, Dózsa Gy. u. 29. sz. alatti lakos cukrászüzem visszaadására, illetve pénzbeni kárpótására vonatkozó kérelmét elutasítja. Megbízta a polgármestert, hogy a testület döntéséről a kérelmezőt értesítse.

177/1993. (VIII. 11.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselőtestülete értékesítésre kijelöli a Mohács, Felső-Dunaszor 4. sz. alatti (1512/2. hrsz-ú) ingatlan. Az értékesítési pályázati felhívás kihirdetésétől kezdve új pályázatot nem fogad el. (A pályázat teljes szövege lapunkban olvasható!)

Horgász-halász (h)idegháború

A vizeken mindenki azt csinál, amit akar

Nem szívesen írok erről a témáról. Egyrészt, mert túl sok az indulat körülötte, másrészt fogalmam sincs, hogyan is lehetne itt igazságosan rendet tenni.

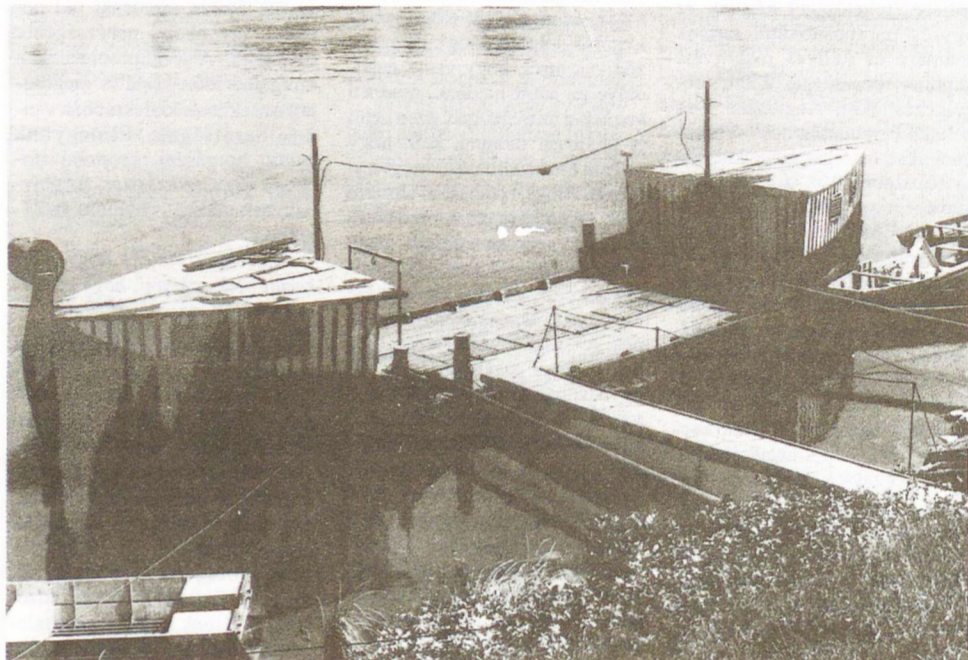
Magam is vízjáró ember vagyok, horgászom és csóna-

hogy melyik vízről van szó, kifogják a halat a Mohácsi Horgász Egyesület Sportvizéből is.

S mit tesznek a horgászok? Például engedély nélkül horgásznak. Van akinek semmilyen sincs, s akad akinek csak éppen az adott vízre nincs terü-

egyikük neves főorvosunk, a másik nem kevésbé ismert vállalkozónk. Ők aztán igazán rá vannak szorulva, nem?

A durvább eljárás az már a halászszerzők megrongálása. Széjjelválgják a leshálókat, varsákat, összetörök a karókat,

Ha így megy tovább, hamarosan nem lesz már szükség rá...

Fotó: Mohai Mónika

kom is van. Bár elfoglaltságom egyre kevesebbszer enged kedvenc időtöltésem gyakorlására. Mégis magam is látok, tapasztalok jelenségeket, s bizony amióta tudják, hogy újságírást adtam a fejem, úton-útfélen megállítanak, akik ismernek, és elpanaszolják sérelmeiket. Megszólítanak horgászok is, halászok is, erdészek is, környezetvédők és vízügyesek is, és furdóznak, napimádók.

Nagyon különböző emberekkel akadok össze, mégis egy valamiben megegyeznek: rossz a hangulatuk. Rossz a hangulat a Mohács környéki vizek partján...

Előrebocsátom, hogy amit leírok, fikció. Talán van valóság-alapja, talán nincs. Igaz is, meg nem is. Tudom, így ez felelőtlen, az ilyet elítéli az újságíró etika. Nos, én nem tudom bizonyítani, amit mások elpanaszoltak, azt nekik kell megtenni. Ezennel felkínálom lapunkban a lehetőséget, hogy aki vállalja, tegye meg valódi névvel és laccímmel ellátott levélben.

Az én dolgom csak az lehet (és az viszont kötelességem), hogy a drámai helyzetre felhívjam a figyelmet.

Orvhalászat, orvhorogászat

Kevés a hal. Szabad rablás folyik. Elképesztő méreteket öltött az orvhalászat. Béda környéki településeink lakosságának a fele halászik illegálisan. Lassan az már nem is számít igazi férfinak, akinek nincs valamilyen hálója. És mindegy,

letti jegye. Ez a fajta a ritkább. Gyakoribb az engedélyes hús-horgász, az ilyen mindent elvisz, ami a horgára akad. Nála nem számít sem méret, sem mennyiségi korlátozás. Jó részük a halat el is adja, kéz alatt privát úton, de a Halászsárdában, és más helyeken is megveszik tőle. Jövedelemkiegészítő foglalkozás.

És van még egy, újabban elszaporodóban lévő típus, az orvhalász horgász. Megdöbbenne bizonyára a becsületes horgásztársadalom, ha olvashatná a névsort. (Tán bizony nyilvánosságra kéne hozni?) Meglepné önöket, hogy minő kitűnő horgász hírében álló személyek tartanak halászszerzőm horgásztanyájukon, bodegájukban, az óvatosabbja ott-hon. Bizony halász módjára leshálóznak, balinhálóznak, dobóhálóznak ezek a „menő” horgászok. És szidják az igazi halászokat, azt a maroknyi csoportot, örök háborúban állnak velük.

Horgászok a halászok ellen

A halászatból megélni keveset kenyer. A halászok is családot tartanak el, s ha végignézzük őket, igen kevés kivétellel, senki sem gazdagodott meg közülük. Az utóbbi években egyre jobban megkeserítik a horgászok (és nem csak azok) a halászok életét. A legenyhébb fokozat, hogy megnézik a varsáikat, lopják a halat és a hálókat kidobálják. Rendszeres, hogy az este lerakott varsákat egytől egyig kihúzza találják reggelre. Nem is olyan régen két illetőt megfogtak Bárnál, amint a varsákban kutakodtak. S most tessék meglepődni, az

stb.

Aztán a legfelháborítóbb, amikor a halász eszközöket ellopják. Össze se lehet tán számolni, hogy évente hány varsa tűnik el, de tavasszal az egyik halásznak 60 ezer Ft értékű hálóját lopták el. Pedig mint mondtam, ennek a néhány halásznak ez a kenyere, a horgászat pedig sport.

Halászok a horgászokkal...

A halászok ellen a legnagyobb kifogás az, hogy villanyoznak. Az elektromos halászat betiltására számtalan kísérlet történt Mohácscon, eddig sikertelenül. Hozzáértők, természetvédők állítják, hogy a folyóvízen nem okoz ez a módszer kárt, a belvízen veszélyesebb. Egy biztos, nem sportszerű, nem ad esélyt a halnak, kegyetlen eljárás. Mindenkinek jobb lenne, ha befejeznék. Ahol ezzel az eszközzel halásznak, ott 3-4 napig, vagy akár egy hétig is hiába horgásznak. Aztán állítólag ott is villanyoznak a derék halászok, ahol tilos (Külső-Béda, stb.).

A másik horgászpanasz, hogy oda rakják a hálóikat a halászok, ahol a horgászok (esetleg etetett) helye van. Nos a sportvízen kívül nincs foglalt hely, az érkezési sorrend a mérvadó. Persze a halász éjszaka dolgozik, előnyben van. Hagyományos hálójával azonban nem zavarja el a halat. Ha szándékosan figyelni ki az eredményesebb horgászokat, akkor pedig nem tisztességes, mert nem veszi figyelembe a más vadászterületét...

(Folytatjuk)
Köveskúti Péter

Prézi

Tartozom, vagy nem? Ha mégsem, akkor mennyivel?

Pécsi 14. sz. Ügyvédi Iroda, 7623 Pécs, Köztársaság tér 2.

Tárgy: 92 évi hűszolg. díj rendezése

Üi.: Dr. Garai

xxx részére

xxx

Ügyfelem a Mohácsi Hűszolgáltató Kft. – 7700 Mohács, Liszt F. u. 22. – megbízásából és képviselőjében az alábbiak teljesítésére kérem és hívom fel:

Önnek még 1992. évről xxx Ft xxx Ft díjhátraléka van, mely a PÉTÁV vállalattal szemben keletkezett, azonban a PÉTÁV és a Mohács Város Önkormányzata megállapodása szerint ezen hátralék rendezésére a Mohácsi Hűszolgáltató Kft. jogosult.

Fentiek alapján kérem, hogy a fentiekben kimutatott hátralékát 1993. augusztus 31. napjáig szíveskedjen maradéktalanul rendezni.

Amennyiben a díjhátralékot ezen időpontig rendezik, úgy a Kft. eltekint a késedelmi kamat, a kezelési költség és az egyéb költségek megtérítésétől.

Amennyiben ezen időpontig hátralékát nem rendezné, úgy a Kft. kénytelen hátralék benyújtása iránti igényét bírósági úton érvényesíteni, s ebben az esetben az összes felmerült költséget is a fogyasztónak kell megfizetnie.

Amennyiben Önnek a kimutatottal szemben nincsen, vagy nem akkora összegű tartozása

van, úgy kérjük ezt haladéktalanul jelezni szíveskedjék a Kft. székhelyén, a Mohács Liszt F. u. 22. sz. alatt munkanapokon de. 06-tól 14-ig, csütörtökön de. 06-tól 18 óráig, amennyiben észrevétellel nem élnek, úgy tekintjük, hogy a tartozást elismeri s augusztus 31. után – más információ hiányában – a Kft. bírósági útra tereli az ügyet.

Kérem a fentiek tudomásulvételét s a hátralék rendezését.

Tisztelettel:

Dr. Garai Tibor

ügyvéd

Bájos kis levelet küldött ki a távfűtéses lakásban élőknél – ügyvédje útján – a Mohács hű Kft. Az iromány arról értesíti a lakókat, hogy régről tartoznak, s iksz összeget fizessenek be, mert különben dádá, bíróság, eceterá.

Illetve ha valaki úgy gondolja, hogy nem tartozik, vagy nem annyival, akkor szóljon. És akkor eltekintenek.

Namármost, tetszik tudni, hiányzik a lóvé (bocs, nagy a kintlévőség), csak a fene se tudja, hogy ki fizetett, ki nem. Hát megpróbáljuk így, hátha nem olvassa végig mindenki. Ha a balekok befizetik, már az is tiszta haszon, no és azok, akik a határidőig nem lépnek, mert végig sem olvasták figyelmesen a levelet.

kápé

Labdarúgás

1993. augusztus 8. Mohácsi TE-Ercsi, Magyar Kupa mérkőzés

2:2 (1:1), (0:0), tizenegyesekkel 6:7

Mohács, 250 néző, Vezető: Szekeres (Kormányos, Serfőző), Góllövő: Brecka, Kozma, Kovács, Szabó

Mohácsi TE: Gill-Fiser, BÉnedek, Szabó, REit-Jakab, Hári, Kovács, Szendrő (Brecka a 64. percben)-Bozsovcics (Kerekes a 115. percben), Vezér

Ercsi: Schmidt-Szűcs, Jenéi, Gróf, Popovics, Gál-Vanicsek (Koncsár a 105. percben), Héring, Szabó-Kozma, Hargi-

tai (Fink a 68. percben).

69. perc:

Bozsovcicsal szemben szabálytalankodtak, a szabadrúgást Brecka gyorsan Vezérhez adta, a csatár nagy helyzetben a kapusba lötte a labdát, az kipattant és Brecka 17 m-ről a hosszú sarokba lött. 1:0

75. perc:

Szabó jobb oldali szögletét Kozma közelről fejelte a kapuba. 1:1

102. perc:

Brecka-Vezér-Bozsovcics volt a labda útja, utóbbi pontosan passzolt a jól érkező Kovácsnak, aki egy csel után ballal laposan lött a hálóba. 2:1

119. perc:

Labdarúgás

Szabadrúgásból Szabó bal-

lal a kapu bal oldalába emelt. 2:

Tizenegyesrúgások következtek, melynek során felváltva Héring, Reit, Kozma, Szabó, Szabó, Kovács, Koncsár, Brecka, Majd Gróf belőttek a büntetőket, végül Vezér 11-esét Schmidt kiütötte, így a 11-es rúgásokkal az Ercsi Kinizsi együttese jutott tovább a legjobb 64 közé a kupában.

Furják László: Ragyogó kupahangulat, jó mérkőzés, a szerencsésebb csapat jutott tovább.

Farkas Béla:

Gratulálok játékosaimnak a nagyszerű helytállásért, nem volt szerencsénk.

Nyílt Vidék Evezősbajnokság augusztus 20.-21.-én Mohácscon

A hagyományos mohácsi „Duna-Kupa Evezőverseny” idejére, augusztus 20.-21.-én a Város 900 éves jubileumára figyelemmel, Tata helyett, Mohácscon rendezik meg a Magyar Evezős Szövetség Nyílt Vidék Evezősbajnokságát, ami természetesen méreteiben is nagyobb s bonyolításában is szigorúbb szabályok között fog lezajlani.

Augusztus 11.-én volt a nevezési zárlat s ennek eredményeként tizenkét egyesület nevezett, ami még az augusztus 20.-i délelőtt 10 órakor kezdődő sorsoláson változhat. A vidéki egyesületek közül

Baja, Esztergom, Csongrád, Kalooca, Mohács, Szolnok, Szeged, Vác. A fővárosi egyesületek közül Csepel, Ganz-Villany, FEC, MTK és a legnagyobb létszámmal Vác nevezett.

A csapatok többsége csütörtökön, pénteken érkezett. A sorsolástól függően 20.-án 15 órakor döntök előtt, míg 21.-én a 9 órakor kezdődő döntők előtt lesznek az előfutamok.

A döntők és előfutamok közötti időben a mohácsi vízisízők és a Karate Szakszövetség tart látványos bemutatót.

A Csónakház alatti cél előtt harminc méteres lépcsős lelátó

nyert kialakítást, ami remélhetően népszerű lesz az evezést kedvelő közönségnek.

A díjkiosztás 21.-én, déli 12 órakor lesz a Csónakház előtti részen, amelynek keretében átadásra kerül az e célra alapított értékes bajnoki serleg, valamint az egyesületi támogatók által adományozott tiszteletdíjak.

A bajnokságot a Csónakház clubtermében, du. 14 órakor fogadás nyitja meg, melynek keretében a résztvevő egyesületek az Önkormányzat által adományozott emlékéremben részesülnek, Kuti István polgármestertől.

Dr. Szkladányi László

A helyi TV műsora

Duna-Part TV Mohács

Első Mohácsi Televíziós Társaság

Tel.: (69) 311-447

KÍSÉRLETI MŰSOR KÖZVETÍTÉS

CCIR - 11.

Az APEH által jóváhagyott

Nyugtatómbók

45 Ft-os egységáron megvásárolhatók

Siklósi Nyomda

7800 SIKLÓS

Széchenyi út 43.

Tel.: (72) 351-321

Nyitva: 7-14 óráig

Mohácsi Hírlap
Kétheti közéleti újság
ISSN 1216-4062

Lapkiadó és tulajdonos:
Schindlné Menyhart Éva
Levelezési cím:
Mohács, Pf.: 73. 7701
Telefon: (69) 311-447
Főszerkesztő:
Köveskúti Péter
A szerkesztőség állandó munkatársai:
Antoni Andrea
Szaksz Éva

Nyomdai előkészítés:

»GA & BI«
Kiadványszerkesztő
Fotó- és
Reklámügynökség
Tel.: (69) 311-447